

Córdoba Magyar Hírlap

Revista Húngara de Córdoba

A Córdoba Magyar Kör hírlevele • Boletín del Centro Húngaro de Córdoba

1. évfolyam 8. szám • 2020. október • Volumen 1 Número 8 • octubre 2020

A tartalomból:

1956-os történeteink

Fiatalok a klubban

A magyar sport aranykora

Magyarország legszebb
vízparti települései

A nyelvújítás

Del contenido:

Nuestras historias de 1956

Los jóvenes húngaros cordobeses

La edad de oro del deporte húngaro

Los asentamientos costeros
más bellos de Hungría

La renovación del lenguaje

Szerkesztette: Molnár Judit, a Kőrösi Csoma Sándor Program ösztöndíjasa

Editado por: Judit Molnár, becaria del programa Kőrösi Csoma Sándor

Kedves Közösség!

Újabb hónap telt el és beköszöntött a tavasz. Méltoán ünnepeltük a tél elmúltát: mióta itt vagyok, először volt lehetőség rá, hogy összegyűljünk a közösség néhány tagjával és egy kültéri étteremben élvezzük egymás társaságát, a jó időt és az argentin specialitásokat. Örülök, hogy kihasználtuk a szeptemberi hétvégéket arra, hogy néhányatokat meglátogathassalak. Az itt töltött hét hónap alatt talán ezek voltak a legkülönlegesebb pillanataim és mindenkinek köszönöm, aki tárt karokkal várt otthonába.

Azonban a jó idő közeledte azt is jelenti, hogy hamarosan elérkezik ösztöndíjas időszakom vége. Ha minden rendben megy, október 16-án elindulok Európa felé és reménykedem benne, hogy legkésőbb 20-ára haza is érek Magyarországra. Kérek titeket, drukkoljatok nekem, hogy rendben hazaérjek! Azonban ne csüggedjete, hiszen egészen november 6-áig otthonról folytatom majd a megkezdett tevékenységet és vár még rátok egy hírlap is!

De, hogy mi van a tarsolyomban ebben a hónapban? Ha már ilyen szép az idő, tegyünk kirándulást Magyarország vízpartjain! Balaton, Velencei tó, Dunakanyar, Tiszapart – van bőven miből válogatni! Természetesen október 23. közeledtével megemlékezünk az 1956-os forradalomról és a közösség néhány tagja osztja meg nemzeti ünnepünkkel kapcsolatos emlékeit. Ehhez kapcsolódóan mesélek majd nektek a magyar sport aranykoráról is, amelyet olyan nevek fémjeleznek, mint Puskás és az 1956-os Melbourne-i olimpiai aranyérmes vízilabda csapat.

Nagy örömmel tölt el, hogy egyre többen vállalkoztok rá, hogy megosszátok történeteiket. Ezúton is köszönöm Marunak, hogy megosztotta emlékeit a cordobai magyar fiatalokról és Székásy Miklósnak, hogy a magyar gyökerekkel rendelkező festőnőkről szóló vendégcikkével hozzájárult a hírlap ezen számához! Ne feledjétek, november az utolsó alkalom, hogy az általam szerkesztett hírlapba bekerüljete, ezért, ha úgy gondoljátok, még szívesen közzétennétek valamit, írjatek nekem mielőbb!

Remélem, az októberi szám is megnyeri tetszéséteket! Örömmel és meglepetésekkel teli olvasást kívánok hozzá!

Molnár Judit
szerkesztő és KCSP ösztöndíjas

¡Querida comunidad!

Pasó otro mes y llegó la primavera. Celebramos el fin del invierno de una manera digna: por primera vez desde que estuve aquí, tuvimos la oportunidad de reunirnos con algunos miembros de la comunidad y disfrutar de la buena compañía, el buen tiempo y las especialidades argentinas en un restaurante al aire libre. Me alegro de haber aprovechado los fines de semana de septiembre para visitar a algunos de ustedes, quizás estos fueron mis momentos más especiales durante mis siete meses aquí. Gracias a todos los que me esperaron con los brazos abiertos en su casa.

Sin embargo, el llegado del buen tiempo también significa que mi período de beca llegará a su fin pronto. Si todo va bien, me iré a Europa el 16 de octubre y espero llegar a casa en Hungría a las 20 a más tardar. ¡Por favor, mantén sus dedos cruzados para que llegue a casa bien! Sin embargo, no se desanimes, pues continuaré la actividad iniciada desde casa hasta el 6 de noviembre y ¡un periódico todavía les estará esperando!

Pero, ¿qué les traje este mes? Si el clima es tan hermoso, ¡hagamos un viaje por las orillas de Hungría! Lago Balaton, lago Velence, Dunakanyar, Tiszapart: ¡hay mucho para elegir! Por supuesto, a medida que se acerca el 23 de octubre, también conmemoramos la revolución de 1956 y así, algunos miembros de la comunidad relatan sus recuerdos de la fecha. En relación con esto les contaré sobre la edad de oro del deporte húngaro, que está marcado por nombres como Puskás y el equipo de waterpolo que ganó medalla de oro olímpica de Melbourne en 1956.

Es un gran placer para mí que cada vez más de ustedes se comprometan a compartir sus historias. ¡Me gustaría agradecer a Maru por compartir sus recuerdos de los jóvenes húngaros de Córdoba y a Miklós Székásy por contribuir a este número de la revista con su artículo sobre pintores con raíces húngaras! Recuerden que noviembre es la última vez que sale la revista en mi edición, así que si creen que todavía les gustaría publicar algo, ¡escribame lo antes posible!

¡Espero que la edición de octubre también les guste a ustedes! ¡Les deseo una lectura llena de alegría y sorpresas!

Judit Molnár
Editora y becaria KCSP

Kovács András: A tizenhárom aradi vértanú

Ez egy történet az 1848-as forradalom után, 1849-ben játszódik, és szorosan kapcsolódik ehhez az évszámhoz, hiszen a forradalommal összefüggésben emlékezünk rá, mint hazafias polgári tetre. A helyszínen, a magyarországi Aradon található egy emlékmű, amelynél több ezer magyar ember teszi tiszteletét amikor évente október 6-án felkeresi azt.

Valójában 13 magas rangú magyar katonai parancsnokot, 12 tábornokot és egy ezredest jelöl ez a cím, akiket halálra ítélték azért, mert a Habsburgok elnyomó kormányának segege elleni harcokban részt vettek az Osztrák-Magyar Birodalom idején. A csatákat kisebb győzelmek fémjelezték azelőtt, hogy a Habsburgok az orosz hadsereghez fordultak segítségért. A két nagy hatalom közé zárt magyar hadsereg kénytelen volt letenni a fegyvert és megadni magát.

A fegyverletétel az orosz hadsereg előtt történt, számszerű fölényére hivatkozva. Ez nagyban ingerelte az osztrák kormányt, hiszen ők azt akarták, hogy Magyarország nekik valljon vereséget és engedelmisséget fogadjon. Emiatt az osztrák vezérkar a bosszútól vezérelve, valamint a hadifoglyok jogairól szóló nemzetközi egyezményeket nyíltan megsértve 13 magyar parancsnokot letartóztatott és halálra ítélt, mintha bűnözők lettek volna. Hiába adták meg magukat az oroszoknak, akik kegyelmet és méltó fogásot ígértek, azok elárulták a magyarokat, az osztrákokhoz juttatva őket.

Az aradi 13-at 1849. október 6-án hajnalban kivégezték; négyüket lelőtték, a maradék kilencet pedig felakasztották. A legmagasabb rangú parancsnokot, Vécsey Károlyt végezték ki utoljára, így kénytelen volt tanúja lenni beosztottjai kivégzésének.

Andrés Kovács: Los trece mártires de Arad

Se trata de una historia posterior a la revolución propiamente dicha de 1848, puesto que tuvo lugar en 1849, pero muy ligada a la misma y recordarla a colación de la revolución es prácticamente una obligación cívica patriótica. En el lugar de los hechos, Arad, Hungría, existe un monumento recordatorio que es venerado por miles de húngaros quienes lo visitan todos los años para el 6 de Octubre .

De hecho, se refiere a los 13 comandantes militares húngaros de alto rango, 12 generales y un Coronel, quienes fueron condenados a muerte por haber participado y conducido las batallas contra el ejército de la dinastía del gobierno opresor de los Habsburgos, en plena vigencia del Imperio Austro-Húngaro. Las batallas fueron ganadas con amplias victorias parciales, ante lo cual los Habsburgos acudieron a la ayuda masiva del ejército ruso. Aprisionados entre dos grandes potencias bélicas, el ejército húngaro se vio obligado a deponer las armas y rendirse.

La rendición fue hecha ante el ejército ruso, aduciendo su superioridad numérica. Esto irritó sobremedida al gobierno austriaco que pretendía que Hungría se rindiera ante ellos, en un gesto de derrota y sumisión. A raíz de esto, el estado mayor austriaco, en un acto de artera venganza y castigo,

y en abierta contravención de las convenciones internacionales de derechos de prisioneros de guerra, arrestó y condenó a muerte a 13 comandantes húngaros, como si hubiesen sido criminales de guerra. Los mismos se habían rendido ante los rusos quienes, a pesar de haberles prometido clemencia y un digno cautiverio, los traicionaron entregándolos en manos de los austriacos.

Los 13 fueron ejecutados en la madrugada del 6 de Octubre de 1849; cuatro de ellos fusilados y los nueve restantes en la horca. Al comandante de máximo rango, Vécsey Károly, lo ejecutaron en último lugar, después que fue obligado a presenciar la ejecución de sus subordinados.

Ma múzeumban őrzik azokat a szívszorító leveleket, amelyeket ez a 13 vértanú írt kedves rokonainak a börtönben töltött utolsó óráik alatt.

Emlékezzünk meg róluk az utolsó szavaikat felidézve.

Aulich Lajos (57): „Szolgáltam, szolgáltam, mindig csak szolgáltam. És halálommal is szolgálni fogok. Forrón szeretett magyar népem és hazám, tudom megértik azt a szolgálatot.”

Damjanics János (45): „Legyőztük a halált, mert bármikor készek voltunk elviselni azt.”

Dessewffy Arisztid (47): „Tegnap hősök kelletttek, ma mártírok... Így parancsolja ezt hazám szolgálata.”

Kiss Ernő (50): „Istenem, az újkor ifjúsága egész ember lesz-e? Árpádok dicső szentjei virrasszatok a magyar ifjúság felett, hogy Krisztusé legyen a szívük és a hazáé az életük.”

Knezić Károly (41): „Milyen különös, hogy Haynau bíró is keresztény és én is az vagyok. Csak az ördög keverhette így össze a kártyákat.”

Hoy en día se conservan en museos las desgarradoras cartas que estos 13 mártires escribieron a sus queridos deudos durante sus últimas horas de vida en la cárcel.

A continuación, apenas las últimas palabras de reflexión de cada uno de ellos.

Aulich Lajos (57): “Serví, serví y siempre serví. También con mi muerte voy a servir. Sé que mi inmensamente amada Patria y pueblo húngaro entenderán este servicio.”

Damjanics János (45): “Vencimos a la muerte porque siempre estuvimos preparados a aceptarla.”

Dessewffy Arisztid (47): “Ayer hicieron falta héroes... hoy mártires... así lo ordena el servicio a mi Patria.”

Kiss Ernő (50): “Dios mío. La juventud de esta nueva era, serán hombres de entereza? Santos de los Arpad, vigilad nuestra juventud para que sus corazones pertenezcan a Jesús y sus almas a la Patria.”

Knezić Károly (41): “Qué extraño el hecho de que el juez Haynau sea cristiano y yo también lo sea; solamente el diablo pudo haber mezclado tanto las cartas.”

Láhmer György (53): „Krisztus keresztje és a bitófa oly rokon. És az isteni áldozat mellett oly törpe az én áldozatom.”

Lázár Vilmos (34): „Ki tehet arról, hogy ilyen a magyar sorsa? Krisztus keresztje tövében érett apostollá az apostolok lelke és bitófák tövében kell forradalmárrá érni a magyar lelkeknek.”

Leiningen-Westerburg Károly (30): „A világ feleszmél majd, ha látja a hóhérok munkáját.”

Nagysándor József (45): „De rettenetes volna most az elmúlásra gondolni, ha semmit sem tettem volna az életemben. Alázatosan borulok Istenem elé, hogy hosszú, igaz emberré, jó katonává tett.”

Poeltenberg Ernő (35): „Minket az ellenség dühös bosszúja juttatott ide.”

Schweidel József (53): „A mai világ a sátán világa, ahol a becsületért bitó, az árulásért hatalom jár. Csak egy igazi forradalom, a világ új forradalmi embersége söpörheti el ezt az átkozott, meghasonlott világot.”

Török Ignác (54): „Nemsokára Isten legmagasabb ítélőszéke elé állok. Életem parányi súly csupán, de tudom, hogy mindig csak Őt szolgáltam.”

Vécsey Károly (46): „Isten adta a szívet, lelket nekem, amely népem és hazám szolgálatáért lángolt.”

hubiese hecho nada en mi vida. Me arrodillo humildemente delante de mi Dios, por haberme convertido en héroe, hombre de bien y buen soldado.”

Poeltenberg Ernő (35): “Fue el odio y la venganza del enemigo la que nos trajo hasta aquí.”

Schweidel József (53): “El mundo de hoy es satánico; donde castigan con cadalso a la honestidad y recompensan con poder la traición. Solamente una verdadera revolución, la nueva verdadera población revolucionaria puede arrasar con este maldito mundo dividido.”

Török Ignác (54): “Dentro de poco estaré frente al máximo tribunal de justicia divina. Sé que mi vida es apenas un peso insignificante pero también sé que siempre lo he servido a Él.”

Vécsey Károly (46): “Dios me dio el corazón y el alma que ardieron por el servicio a mi Patria.”

Láhmer György (53): “El crucifijo y el cadalso son como parientes, y mi sacrificio parece tan insignificante ante el sacrificio divino.”

Lázár Vilmos (34): “Quien puede tener la culpa del destino del húngaro? Las almas de los apóstoles se convirtieron en apostolado al pie del crucifijo y las almas de los revolucionarios se convertirán en revolucionaria al pie del cadalso.”

Leiningen-Westerburg Károly (30): “El mundo se despertará de su letargo cuando vea la obra de los verdugos.”

Nagysándor József (45): “Qué terrible sería ahora pensar en el pasado si no

Az 1956-os magyar forradalom története

„A legázolt, bilincsbbe vert Magyarország többet tett a szabadságért és igazságért, mint bármelyik nép a világon az elmúlt húsz esztendőben” (Albert Camus, francia író, 1956)

Az eredetileg diáktüntetésnek szánt október 23-ai gyülekezés a Petőfi szobortól indult, ahol Sinkovics Imre, 1848-re emlékezendő, felolvasta a Nemzeti dalt, egy diák pedig felolvasta a követeléseiket. Ezután a tömeg a Margit hídon keresztül a Bem térre vonult, először Rákosit és Gerőt kárhóztatva, majd a szovjet csapatok kivonását követelve. Időközben az egyetemistákhoz egyre több ember csatlakozott és a forradalom szimbóluma is megszületett: a lyukas zászló, amelynek közepéből kivágták a Rákosi címet.

A Bem térről a Parlament elé vonult a tömeg, hogy Nagy Imrét meghallgassák, de ő nem volt az épületben, csak órákkal később érkezett a helyszínre és rövid beszéde kiábrándította a résztvevőket, hiszen nem ígért gyökeres változást. Felszólította a jelenlevőket, hogy énekeljék el a Himnuszt, majd térjenek haza. Bár a Himnuszt elénekelték, a legtöbb ember az utcákon maradt. Éjfél körül a párt vezetősége felkérte, hogy vállalja el ismét a miniszterelnöki tisztséget, így Nagy Imre ismét kormányfó lett.

Mialatt egy csoport a Kossuth téren tüntetett, mások a Sztálin térre érkeztek, hogy a zarnokság jelképének számító Sztálin szobrot ledöntsék. A monstnum este kilenc óra körül került le a pódiumról.

Az utcára vonuló tömeg egy harmadik csoportja Magyar Rádió székháza előtt gyülekezett, mivel szerették volna elérni, hogy Gerő Ernő felolvassa a követeléseiket. Ez nem történt meg, helyette az MDP főtitkára elítélte a tüntetést és nacionalistának bélyegezte a résztvevőket. Este a Rádió AVH-s védői tüzet nyitottak az emberekre, viszont időközben a katonák közül többen áálltak a tüntetőkhöz. Megint mások feltörték a budapesti fegyverraktárat és fegyvereket kezdtek osztogatni. A tüntetés hamarosan forradalommá nőtte ki magát.

Egyre többen csatlakoztak a tüntetőkhöz: a villamosok és buszok leálltak, az utasok beálltak a tömegbe. Az „Akármilyen kedves vendég, három napig untig elég!” rigmussal követelték a szovjet csapatok távozását, hiszen a Varsói Szerződés értelmében három szovjet hadosztály állomásozhatott Magyarországon, ami összesen 60.000 katona jelenlétét jelentette.

La historia de la revolución húngara de 1956

" Hungría sacudida y esposada ha hecho más por la libertad y la justicia que cualquier nación del mundo en los últimos veinte años" (Albert Camus, escritor francés, 1956)

La reunión del 23 de octubre, que originalmente comenzó como una manifestación de estudiantes, empezó en la estatua de Petőfi, donde Imre Sinkovics, para conmemorar 1848, leyó el Himno Nacional, y un estudiante leyó sus demandas. La multitud luego marchó a través del puente Margit hacia la plaza Bem, primero condenó a Rákosi y Gerő y luego exigió la retirada de las tropas soviéticas. Mientras tanto, más y más gente se unió a los estudiantes y nació un símbolo de la revolución: la bandera perforada, en cuyo medio se recortó el escudo de armas de Rákosi.

Desde la Plaza Bem, la multitud marchó frente al Parlamento para escuchar a Imre Nagy, pero este no estaba en el edificio, solo llegó al lugar horas después y su breve discurso decepcionó a los participantes ya que no prometió un cambio radical. Llamó a los presentes para cantar el Himno y luego regresar a casa. Aunque se cantó el Himno, la mayoría de la gente permaneció en las calles. Alrededor de la medianoche, la dirección del partido le pidió que asumiera nuevamente el cargo de primer ministro, por lo que Imre Nagy volvió a ser jefe de gobierno.

Mientras un grupo se manifestaba en la plaza Kossuth, otros llegaron a la plaza Stalin para demoler la estatua de Stalin, símbolo de la tiranía. El monstruo bajó del podio alrededor de las nueve de la noche.

Un tercer grupo de la multitud que marchaba a las calles se reunió frente a la sede de la Radio Húngara, ya que querían que Ernő Gerő leyera sus demandas. Esto no sucedió, en cambio, el Secretario General del MDP condenó la manifestación y tildó a los participantes de nacionalistas. Por la noche, los defensores de la Radio de la AVH abrieron fuego contra la gente, pero mientras tanto varios de los soldados se pusieron del lado de los manifestantes, otros irrumpieron en la armería de Budapest y comenzaron a distribuir armas. La manifestación pronto se convirtió en una revolución.

Cada vez más personas se unieron a los manifestantes: los tranvías y autobuses se detuvieron, los pasajeros se unieron a la multitud. "¡Cualquiera sea el tipo de invitado, tres días son suficientes!" exigieron la salida de las tropas soviéticas, ya que bajo el Pacto de Varsovia podían estar estacionadas tres divisiones soviéticas en Hungría, lo que significó la presencia de un total de 60.000 soldados.

Az MDP pártközpontban Gerő Ernő, Hegedűs András volt miniszterelnök és Nagy Imre frissen megválasztott miniszterelnök válságtanácskozást tartottak és arra jutottak, kéri Moszkvától a katonai beavatkozást. Erre nem is volt szükség, hiszen a történetek hírére már úton voltak a tankok.

A szovjet tankok bevonulása Budapestre szabadságharcra fokozta az eseményeket: megkezdődött a fegyveres ellenállás az idegen támadással szemben. A szovjeteket váratlanul érte a magyar helyzet. A többnyire kötelezően besorozott kiskatonák még tájékozódni is alig tudtak a városban, de ilyen méretű ellenállásra egyáltalán nem voltak felkészülve.

A magyar szabadságharcosok főleg Molotov koktélok segítségével vették fel a harcot a tankok ellen. Ez azt jelentette, hogy benzint töltek egy üvegbe, majd egy rongydarabbal bedugaszolták azt. Ezt követően a rongyot meggyújtották és az üveget a tankra dobták. Amint az üveg eltört, a benzin elkezdett beszivárogni a tankokba, ezért a katonáknak rögtön menekülniük kellett, ha nem akartak bent égni. A tankokat elhagyó katonák így könnyű célponttá váltak a fegyvert hordó tömeg előtt.

Bár a hatalom kihirdette a kijárást tilalmat és a statáriumot, mely szerint minden olyan cselekedet, amely a Magyar Népköztársaság államrendje ellen irányul, büntetendő volt. A forradalmárok ezzel mit sem törődtek, az utcára vonultak és egymás után távolították el a gyűlölt rendszer jelképeit. A lakosság egyöntetűen a harcoló forradalmárok mellé állt és úgy segítette őket, ahogy csak tudta: élelmet biztosítottak számukra és ápolták a sebesülteket.

Október 25-én történt az első komoly fordulópontra. Kisebbségi tömeg gyűjt össze a Belvárosban, az oroszul tudó egyetemisták a tankok legénységét győzködték, hogy szó sincs ellenforradalomról és meggyőzték őket, hogy közösen vonuljanak a Parlament elé. Mire odaértek, a tankokon már magyar zászlók lobogtak. Azonban a gyülekező tömegre hamarosan a környező épületek tetejéről golyózápor zúdult, ami miatt kitört a pánik. Az emberek tudták, hogy a több, mint száz halálos áldozatot követelő támadásért az ÁVH felelős. A „véres csütörtököt” egy sor lincselés követte, amely során a tömeg az ÁVH tagjait vette áldozatul.

Ezt követően a Magyarországon tartózkodó szovjet tanácsadók rábeszéltek magyar elvtársaikra Gerő Ernő leváltására, akit Kádár János követett. Mindeközben elszabadultak az indulatok: Mosonmagyaróváron, Miskolcon és Esztergomban katonák sortüzet nyitottak a fegyvertelen tüntetőkre. A magyar honvédség elkezdett szétesni, hiszen sokan átálltak a felkelők oldalára, mások hagyták magukat lefegyverezni.

En la sede del partido MDP, Ernő Gerő, el ex primer ministro András Hegedűs y el recién elegido primer ministro Imre Nagy organizaron una reunión de crisis y acordaron pedir a Moscú una intervención militar. Esto ni siquiera era necesario, ya que los tanques ya estaban en camino ante la noticia de lo sucedido.

La entrada de los tanques soviéticos en Budapest intensificó la guerra de independencia: comenzó la resistencia armada al ataque alienígena. Los soviéticos se vieron afectados inesperadamente por la situación húngara. Los menores de edad, en su mayoría alistados obligatoriamente, apenas podían orientarse por la ciudad, pero no estaban preparados en absoluto para una resistencia de esta magnitud.

Los luchadores por la libertad húngaros emprendieron la lucha contra los tanques principalmente con la ayuda de cócteles Molotov. Esto significaba llenar una botella de gasolina y luego introducirle un trapo. Luego se prendió fuego al trapo y se arrojó la botella al tanque. Tan pronto como se rompió el vidrio, la gasolina comenzó a filtrarse en los tanques, por lo que los soldados tuvieron que salir de inmediato si no querían quemarse adentro. Los soldados que abandonaban el tanque se convirtieron así en un blanco fácil frente a la multitud que portaba armas.

Aunque las autoridades promulgaron el toque de queda y estado de sitio, según los cuales todos los actos dirigidos contra el orden estatal de la República Popular de Hungría eran punibles. A los revolucionarios no les importó nada, tomaron las calles y, uno tras otro, eliminaron los símbolos del odiado sistema. La población se puso unánimemente del lado de los revolucionarios combatientes y los ayudó lo mejor que pudo: les proporcionó alimentos y atendió a los heridos.

El primer gran punto de inflexión tuvo lugar el 25 de octubre. Una multitud más pequeña se reunió en el centro de la ciudad, los estudiantes universitarios de habla rusa convencieron a los jóvenes de los tanques de que no había contrarrevolución y los convencieron de marchar juntos ante el Parlamento. Para cuando llegaron allí, las banderas húngaras ya ondeaban en los tanques. Sin embargo, una multitud de balas pronto se precipitó hacia la multitud reunida desde los techos de los edificios circundantes, provocando que estallara el pánico. La gente sabía que la ÁVH era la responsable del ataque, que cobró más de un centenar de vidas. El "jueves sangriento" fue seguido por una serie de linchamientos en los que la multitud victimizó a miembros de la ÁVH.

Después de eso, los asesores soviéticos en Hungría persuadieron a sus camaradas húngaros para que reemplazaran a Ernő Gerő, seguido por János Kádár. Mientras tanto, los ánimos se desataron: en Mosonmagyaróvár, Miskolc y Esztergom, los soldados abrieron fuego contra manifestantes desarmados. El ejército húngaro comenzó a desintegrarse, ya que muchos se volvieron hacia los insurgentes, otros se dejaron desarmar.

Október 28-án hatalmas fordulat következett be, hiszen Nagy Imre bejelentette a tüzszünetet és tárgyalásokat kezdeményezett a szovjetekkel. Ígéretet tettek arra, hogy a tankok elhagyják a várost, sőt, még a kivonulásukról is hajlandóak voltak tárgyalni. Feloszlatták az ÁVH-t és általános amnesztiát hirdettek. Nagy Imre kinyilvánította Magyarország semlegességét és függetlenségét. Újraszerveződtek a demokratikus pártok, megkezdték a többpártrendszerű, demokratikus választások előkészítését. Úgy tűnt, győzött a forradalom. November 2-án véget ért a tüntetés, minden kezdett visszaállni a régi rendbe.

Azonban a szovjet csapatok ígéretük ellenére nem hagyták el a fővárost, mitöbb, még több tankot küldtek Magyarországra. Körülvették és lezárták a repülőtereket. Moszkvában döntést hoztak: a magyar forradalmat összpontosított katonai támadással verik le. A „baráti szocialista államok” mind egyetértettek Hruscsovval a forradalom leverésének szükségességéről. Kapóra jött a szuezi válság is, hiszen ez elterelte a világ figyelmét a magyarokról.

November 3-án magyar-szovjet katonai tárgyalások kezdődtek. A szovjetek fenn akarták tartani a látszatot, miszerint hajlandóak beszélni a helyzetről. Azonban éjjelkor a nemzetközi jog megsértésével törbe csalták és letartóztatták a magyar küldöttséget.

November 4-én ágyúdörgésre ébredt Budapest: kezdetét vette az úgynevezett „Forgószél hadművelet”, a szovjet hadsereg összpontosított, nagy erejű támadása hazánk ellen. A szovjetek akadálytalanul foglalták el a főváros különböző pontjait. A Corvin köz és a Kilián laktanya bevétele után a szervezett ellenállás a csepeli tűzfészek felszámolásával Budapesten véget ért.

A forradalomban kétezer magyar veszítette életét és 12.000 magyar sebesült meg. Az új kormány támogatta a szovjetek bennmaradását, mivel a Vörös Hadsereg Kádár hatalmának pillérjeként szolgált. Ellenforradalomnak minősítette a történeteket és a Magyar Honvédséget leszerelték. Nemsokára megkezdődtek a megtorlások is: 350-500 embert ítéltek halálra és kb. tízezret börtönbüntetésre, a Moszkva melletti 'magyar táborba' helyezték a magyar forradalommal rokonszenvező tiszteket és katonákat.

A szovjet csapatok kivonására hazánkknak egészen 1991. június 19-ig várnia kellett.

El 28 de octubre, se produjo un gran cambio, ya que Imre Nagy anunció un alto el fuego e inició negociaciones con los soviéticos. Prometieron abandonar la ciudad e incluso estuvieron dispuestos a negociar su retirada. Se disolvió la ÁVH y se anunció una amnistía general. Imre Nagy declaró la neutralidad e independencia de Hungría. Se reorganizaron los partidos democráticos y comenzaron los preparativos para las elecciones democráticas multipartidistas. La revolución parecía haber ganado. La manifestación terminó el 2 de noviembre y todo comenzó a volver a su antiguo orden.

Sin embargo, a pesar de su promesa, las tropas soviéticas no abandonaron la capital, es más, enviaron aún más tanques a Hungría. Los aeropuertos fueron rodeados y cerrados. Se tomó una decisión en Moscú: la revolución húngara sería derrotada por un ataque militar concentrado. Todos los "estados socialistas amigos" coincidieron con Jruschov en la necesidad de derrotar la revolución. La crisis de Suez pasó a primer plano, y desvió la atención del mundo de los húngaros.

El 3 de noviembre, comenzaron las conversaciones militares entre Hungría y la Unión Soviética para mantener la apariencia que los soviéticos estaban dispuestos a negociar. Sin embargo, a la medianoche, los soviéticos arrestaron a la delegación húngara violando el derecho internacional.

El 4 de noviembre, Budapest se despertó con el trueno de un cañón: comenzó la llamada Operación Torbellino, un ataque concentrado y poderoso del ejército soviético contra nuestro país. Los soviéticos ocuparon sin obstáculos varias partes de la capital. Tras la ocupación del cuartel entre Corvin y Kilián, la resistencia organizada terminó con la liquidación del nido de fuego de Csepel en Budapest.

En la revolución, 2.000 húngaros perdieron la vida y 12.000 húngaros resultaron heridos. El nuevo gobierno apoyó la permanencia de los soviéticos, ya que el Ejército Rojo sirvió como un pilar del poder de Kádár. Describió los hechos como una contrarrevolución y el ejército húngaro fue desarmado. Las represalias también comenzaron pronto: 350-500 personas fueron condenadas a muerte y aprox. 10.000 prisioneros y soldados simpatizantes de la revolución húngara fueron enviados a prisión en un 'campo húngaro' cerca de Moscú.

Hungría tuvo que esperar hasta el 19 de junio de 1991 para la retirada de las tropas soviéticas.

Részlet Dr. Váczi Elemérnek, Besenyi Zsuzsi nagypapájának Emigrációban: Cikkek, előadások és tanulmányok című könyvéből

1956. október 23-án a világ minden szabad országában az újságok hatalmas betűkkel jelentették be az friss hírt, az összes műsorközvetítő állomás a legszenzációsabb hírt közvetítette a föld legtávolabbi sarkaiba: Magyarország, egy tíz millió lakosú kis országra, akit a Szovjetunió hatalma alatt tartott, emberfeletti erőfeszítéssel, hősi módon fegyvert fogott elnyomója ellen, láncait feltörve a kívánt szabadság elérésének érdekében.

Ezen a napon, amely nemcsak e nemzet legdicsőbbike, hanem a világ történelmének egyik leghősiesebb dátumaként is szolgál, Budapest fiataljai, több százezer ember menetelt Petőfi szobrához, a szabadságharc hős-költőjéhez. Annak a szabadságharcnak, amely egy évszázaddal korábban, az orosz csapatok segítségével fulladt vérbe 1848-49-ben. A költő szavaival esküdtek: „Esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!”

A fiatalság 16 pontja az elnyomott nemzet főbb követeléseit fogalmazta meg. Az ország egész területén működő munkástanácsok, valamint a politikai és társadalmi szervezetek egyhangúlag követelték:

- Szabad választások minden párt részvételével
- Politikai és katonai függetlenség
- Nyilatkozat Magyarország semlegességéről
- A Szovjetunióval kötött gazdasági megállapodás záradékainak felülvizsgálata.

Tízmillió ember harcolt és kész volt mindent feláldozni azokért az alap jogokért, amelyek hiányában számukra úgy tűnt, hogy értelmetlen az élet. A tizenkét éves ellenállás alatt felhalmozódott erők hirtelen felszabadultak, és egy láncreakció sebességével és erejével elsöpörték a beteg elmék által létrehozott perverz rendszert.

A magyar nép ünnepelte elért szabadságát, valamint a szovjet csapatok magyar területeiről történő teljes kiürítéséről folytatott tárgyalásokat. De egyidejűleg gyötrellemmel fogadta a hírt, amely figyelmeztette a Szovjetunió által megszállt szomszédos országok szokatlan katonai mozgására.

Fragmento del libro del Dr. Elemér Vácz, abuelo de Susie Besenyi *Emigration: artículos, conferencias y estudios*

El 23 de octubre de 1956 en todos los países libres del orbe, los diarios anunciaron con caracteres enormes una nueva noticia: todas las estaciones de radiodifusión transmitieron para los rincones más remotos de la tierra la noticia más sensacional: Hungría, un pequeño país con diez millones de habitantes, subyugado por las bayonetas de la Unión Soviética, se levantó en armas contra su opresor rompiendo sus cadenas, en un esfuerzo sobrehumano, en un gesto heroico para lograr su anhelada libertad.

En este día que no solo significa el más glorioso de esta nación, sino una de las fechas más heroicas en la historia del mundo, la juventud de Budapest, capital de Hungría, centenares de miles de personas, iniciaron la marcha hasta la estatua de Petöfi, héroe-poeta de la guerra de liberación que fuera ahogada en sangre con ayuda de tropas rusas un siglo antes (1848/49), y juraron con las palabras del poeta: "Juramos, juramos, que no seremos más esclavos!"

Los 16 puntos de la proclama de esta juventud exponían las principales exigencias de la nación oprimida. Los consejos obreros de todo el país, como las organizaciones políticas y sociales, exigían con absoluta unanimidad:

- Elecciones libres con participación de todos los partidos
- Independencia política y militar
- Declaración de la neutralidad de Hungría
- Revisión de las cláusulas del convenio económico con la Unión Soviética.

Diez millones de personas luchaban y estaban dispuestas a sacrificar todo por aquellos derechos elementales cuya ausencia les parecía aparecer la vida como una cosa sin sentido. Las fuerzas acumuladas durante doce años de resistencia se liberaron de golpe y con la velocidad y la potencia de una reacción en cadena, barrieron a los servidores pervertidos del orden creados por cerebros enfermos.

El pueblo húngaro festejó su lograda libertad, así como también las negociaciones sobre la evacuación completa de las tropas soviéticas del territorio húngaro; pero simultáneamente recibió con angustia las noticias que le previnieron de inusitados movimientos de tropas desde los países vecinos ocupados por la Unión Soviética.

November 3-ának éjén a magyar hadügyminiszter, Maleter tábornok a szovjet parancsnokságban találkozott a magyarországi szovjet csapatok vezetőivel, hogy megállapodásra jussanak az ország szovjet evakuálásának részleteiről. A magyar minisztert munkatársaival együtt a szovjetek letartóztatták és megkezdték a magyar laktanya elleni támadást. Egész Magyarország érezte, hogy hatalmas csapda készül, egy halál-csapda.

November 4-én reggel 5000 nehéz harcokcsi, 2000 repülőgép és 200 000 katona árasztotta el az országot. A 200 milliós szovjet kolosszus vérbe fojtotta a néhány millió magyar szabadságát.

Október 23-án a Kőrösi Csoma Sándor Program ösztöndíjasai egy különleges megemlékezésre várják a teljes dél-amerikai diaszpórát, mely során nem csak az 1956-os történekekről mesélünk nektek, de a közösség tagjainak saját történeteit is meghallgathatjátok és persze az ösztöndíjasok is tartogatnak számotokra néhány meglepetést.

Jöjjön össze október 23-án újra Latin-Amerika magyarsága!

A szabadság napja
El día de la libertad

Online ünnepi megemlékezés
október 23.

Conmemoración festiva online
23 de octubre

20:00 - GMT-3

online megemlékezés élőben a youtube-on
conmemoración festiva en youtube en vivo

La noche del 3 al 4 de noviembre se reunía en el comando soviético el ministro de guerra de Hungría, general Maleter, con los jefes de las tropas soviéticas de Hungría, para llegar a un acuerdo en los detalles de la evacuación soviética del país. El ministro húngaro, con su estado mayor, fue detenido por los soviéticos, quienes, simultáneamente iniciaron el ataque contra los cuarteles húngaros. Toda Hungría presentía que se preparaba una trampa infame, una trampa mortal.

Ya en la mañana del 4 de noviembre, 5000 tanques pesados, 2000 aviones y 200.000 soldados inundaron al país. El coloso soviético de 200 millones ahogó en sangre la libertad de los pocos millones de húngaros.

El 23 de octubre, los becarios del Programa Kőrösi Csoma Sándor les esperan para una conmemoración especial a toda la diáspora sudamericana, durante la cual no solo les contaremos los hechos de 1956, sino que también podrán escuchar las propias historias de los miembros de la comunidad y naturalmente también los becarios van tener muchas sorpresas para ustedes. ¡Que los húngaros de América Latina se reúnan nuevamente el 23 de octubre!

A szabadság napja
El día de la libertad

Online ünnepi megemlékezés
október 23.

Commemoración festiva online
23 de octubre

20:00 - GMT-3

online megemlékezés élőben a youtube-on
conmemoración festiva en youtube en vivo

Simon György Péter: Az 1956-os magyar forradalom elől menekülő bevándorló krónikája

Elteltek 1956 novemberének első hetei, és az orosz hadsereg a hetek óta tartó harcok után átvette Budapest irányítását. Ennek következtében fiatalok nagy csoportjai, köztük főként diákok, menekültek Ausztria határáig, anélkül, hogy lehetőségük lett volna elbúcsúzni szeretteiktől, vagy megpróbálni kimenekíteni őket is.

Ausztriába érkezve apám 16 és 18 év közötti fiatalokból álló csoport-

jának sikerült az osztrák kormány segítségével a Török Nagykövetségen keresztül politikai menedékjogot szereznie és néhány nap múlva Isztambulba küldték őket. Hat hónapig maradnak ott, amíg megkapták a lehetőséget, hogy Spanyolországba utazzanak, és onnan hajóval az Egyesült Államokba folytassák útjukat. Apám csoportjának összes tagjának elfogadták jelentkezését, kivéve egy barátját, aki testi fogyatékossgal élt. E megkülönböztetés miatt apám úgy döntött, hogy elutasítja az Egyesült Államok által biztosított menedékjogot, és helyette inkább Argentínába megy.

Mikor már Buenos Aires-ben volt, megtudta, hogy Córdoba városában van egy repüléstechnikai iskola és egy repülőgépgyár, amely olyan karriert tudna számára biztosítani, amelyről mindig is álmodott Magyarországon.

Emiatt jött Córdoba városába, és néhány nap múlva már műszaki rajzolóként kezdett dolgozni a Repülőgépgyárban. Szabadidejében elkezdte tanulni a spanyol nyelvet, mivel a felsőoktatási intézménybe való belépéshez ez követelmény volt.

Miután két évig dolgozott a repülőgépgyárban, és sokat fejlődött a spanyol nyelvtudása, csatlakozott a Borgward autógyár Ipari tervező osztályához.

György Péter Simon: Crónica de un inmigrante refugiado de la Revolución Húngara de 1956

Transcurrían las primeras semanas de noviembre de 1956 y el Ejército Ruso ya había tomado control de Budapest luego de semanas de lucha, por tal motivo, un numeroso grupo de jóvenes en su mayoría, estudiantes, escapan hacia la frontera con Austria sin tener posibilidad alguna de despedirse de sus seres queridos y mucho menos intentar rescatarlos.

Al llegar a Austria, el grupo de mi padre conformado por grupo de jóvenes entre 16 y 18 años logran conseguir asilo político a través del gobierno austríaco en la embajada de Turquía y después de algunos días son enviados a Estambul. Allí permanecen seis meses hasta que les otorgan la posibilidad de viajar a España para de allí tomar un barco hacia los Estados Unidos. Del grupo de mi padre son todos admitidos menos un amigo de él quien tenía una incapacidad física y por esa discriminación, mi padre decide rechazar el asilo otorgado por Estados Unidos y dirigirse a la Argentina.

Una vez en Buenos Aires, toma conocimiento que en la Ciudad de Córdoba existe una escuela de aeronáutica y una fábrica de aviones, carrera que él quería seguir en Hungría.

Por este motivo llega a la Ciudad de Córdoba y a los pocos días empieza a trabajar como dibujante técnico en la Fábrica de Aviones. En los momentos libres, comenzó a estudiar el idioma español ya que era requisito para ingresar a estudiar a una Institución de Nivel Terciario.

Luego de dos años de trabajar en la Fábrica de Aviones y mejorar mucho su español, ingresa en la Fábrica de Autos Borgward en el departamento de Diseño Industrial.

Aktív résztvevője volt a Magyar Klubban tartott találkozóknak, ahol megismerkedett édesanyámmal, Griselda Rosa Votiszkyval, erdélyi magyarok fiatal lányával, akivel néhány év udvarlás után, 1963-ban összeházasodtak. Ezekben az években apám már a Córdobai Műszaki Egyetemen folytatott gépészmérnöki tanulmányokat, amelyet személyes okokból kellett elhagynia, amikor már csak öt tantárgya hiányzott a diploma megszerzéséhez.

Borgwardot hátrahagyva a Materfer vonategyárnál kezdett el dolgozni, ahol 1975-ig nagyon fontos pozíciókat töltött be. Ebben az évben azonban elhagyta a gyárat, hogy kohósiként önálló projektet hajtson végre. Ennek megalapítása az 1990-es évek közepéig várható magára Córdoba város San Vicente részén.

Három gyermeke volt: Gyuri, Gábor és Ágnes. És egy olyan élete, amelyet sok kudarc jellemezett. Szíve és feje soha nem hagyták el Magyarországot annak ellenére, hogy néhányszor visszatért. Soha nem szokott hozzá teljesen az argentin léthez.

2015-ben, 77 éves korában hagyott itt miniket egy olyan betegség után, amelynek következtében egy évig ágyhoz volt kötve.

Era un activo participante de las reuniones que se realizaban en el Club Húngaro, donde conoció a mi madre Griselda Rosa Votiszky, una jovencita hija de húngaros de Transilvania que luego de algunos años de noviazgo, en el año de 1963 contraen matrimonio. Por esos años ya mi padre había iniciado su carrera de Ingeniería Mecánica en la Universidad Tecnológica de Córdoba que tuvo que abandonar por razones personales, faltándole cinco materias para recibirse.

Luego de su paso por Borgward ingresa en la fábrica de trenes de Materfer, donde participa en puestos muy importantes hasta el año 1975, ese año abandona la Fábrica para emprender un proyecto independiente como metalúrgico, cuyo establecimiento se mantuvo hasta mediados de 1990 en el barrio de San Vicente de la ciudad de Córdoba.

Tuvo tres hijos: Gyuri, Gábor y Ágnes. Y una vida marcada por muchos contratiempos. Su corazón y su cabeza nunca salieron de Hungría a pesar de que él volvió en algunas oportunidades y nunca terminó de adaptarse a la idiosincrasia argentina.

En 2015 fallece luego de una enfermedad que lo tuvo postrado por un año, a la edad de 77 años.

Besenyi Zsuzsi édesanyjának, Vác Zsuzsinak története

Egy svéd püspöknővel hagytam el az országot, aki egy hónappal az 1956-os forradalom előtt jött értem Nyíregyházára, hogy magával vigyen. Vonattal mentünk Bécsbe. A kormány nem adta meg nekem a szükséges papírokat, hogy átléphessen a határt és úgy nézett ki, hogy deportálni fognak Ausztriából. Azonban a püspöknő annyira sírt, hogy hagyjanak átkelni a határon és esküdözött, hogy majd ő Bécsben elintézi nekem az irataimat. Először három hétre a svédországi Lundsbergbe vitt, majd pedig visszatértünk Stockholmba, és egy SAS repülőgépre ültetett, ahol megkért egy légiutaskísérőt, hogy gondoskodott rólam. Így kerültem Buenos Airesbe, ahol végre találkozhattam a szüleimmel és a nővéremmel, akiket még nem ismertem, hiszen ők a második világháború idején elmenekültek, és a nagyszüleimnél hagytak engem Magyarországon, mert beteg voltam, így nem voltam elég erős az utazáshoz. Azt hitték, hamarosan visszatérnek és újra viszontlátjuk majd egymást. A búcsú Magyarországtól nagyon szomorú volt, mert az általam legjobban

imádott embereket kellett hátrahagynom: a nagymamámat, a nagynénikéimet, Miska nagybátyámat és minden osztálytársamat és rokonomat! Soha nem tudtam megérteni, hogyan hagyhatattam el Magyarországot minden panasz vagy kín nélkül!

Molnár Judit: nagypapám és testvéreinek története

Lehet, hogy meglep titeket, de az én családomban is volt, aki a XX. század szörnyűségei miatt emigrációra kényszerült. Most két ilyen történetet szeretnék megosztani veletek.

Nagypapám öccse épp az építészeti tanulmányait végezte a Budapesti Műszaki Egyetemen, mikor kitört a második világháború. Ahogy közeledett a front, az egész egyetemet kitelepítették az országból. Volt amelyik tanszéket Németországba vitték, másokat

La historia de Zsuzsi Váczi, la madre de Susana Besenyi

Yo salí con una obispa sueca que me buscó en Nyíregyháza un mes antes de la revolución de 1956 y nos fuimos en tren a Viena. El gobierno no me había dado los papeles para entrar a Viena y me iban a deportar de vuelta. Esta obispa lloró tanto que me dejen, que ella iba a arreglar mis papeles en Viena. Luego me llevó a Lundsberg, Suecia, con su familia tres semanas y luego volvimos a Estocolmo y me puso en un avión Sas con una azafata que me cuidara y así llegué a Buenos Aires a conocer a mis padres y mi hermana que no conocía, ya que ellos huyeron durante la Segunda Guerra Mundial y me dejaron en Hungría con los abuelos porque estaba enferma y no estaba lo bastante fuerte para emprender el viaje. Pensaron que iban a regresar en breve para reunirse conmigo. La despedida de Hungría fue muy triste porque quedaron las personas más adoradas de mi vida: mi abuelita, mis tías, mi tío Miska y todos mis compañeros del colegio y familiares! Nunca supe elaborar cómo pude abandonar Hungría sin una palabra de queja o angustia!

Judit Molnár: la historia de mi abuelo y su hermano

Puede ser que les sorprenda, pero también en mi familia estaba quien decidió emigrar debido a los horrores del siglo XX. Ahora quiero compartir dos de esas historias con ustedes.

El hermano menor de mi abuelo estaba estudiando arquitectura en la Universidad Tecnológica de Budapest cuando estalló la Segunda Guerra Mundial. A medida que se acercaba el frente, toda la universidad fue trasladada del país. Algunos fueron llevados a Alemania, otros a Austria, pero los arquitectos fueron trasladados a Dinamarca. Todos subieron a un tren y viajaron de un extremo de Europa al otro. Mientras vivió, nunca olvidó que tenían que presenciar el bombardeo de la histórica ciudad de Dres-

Ausztriába, de az építészeket Dániába szállították. Mindenkit vonatra tettek és így utaztak Európa egyik végéből a másikba. Amíg élt, soha nem felejtette el, hogy a vonatút során végig kellett nézniük Drezda történelmi városának bombázását. A legtöbben a világháború befejeztével is kint maradtak, köztük ő is és az egyetemei évfolyamtársaival tömörültek kolóniákba. Később kint nősült meg és csak nyugdíjas éveire tért vissza újra Magyarországra.

Eközben nagypapám, Molnár Béla katonai szolgálatot teljesített és ahogy közeledett a front, egyre tovább menekültek nyugat felé. Bajorországban amerikai fogóságba esett és több éven keresztül ott raboskodott: kihelyezték a rabokat tanyákra és ott segítettek a gazdaságbán.

Még csak néhány év telt el azután, hogy visszatérhetett Magyarországra és megismerkedett nagymamámmal, mikor kitört az 56-os forradalom. Egy ideig nyitva volt a határ Bécs felé és ezt a lehetőséget megragadva, több ismerőse arra buzdította, meneküljenek ki együtt. Mindent gondosan előkészítettek: mivel a mentősöket nem ellenőrizték, egy mentőautót béreltek ki, hogy átjuttassa őket a határon. Fehér köpenyeket szereztek be: nagypapám orvosnak, nagymamám nővérnek álcázta volna magát.

Azonban mikor elérkezett a találkozó napja, nagymamám megérkezett a megbeszélrt időpontban, de nagypapám nem volt ott. Mivel annyira szerelmes volt, nagymamám úgy döntött, marad és kideríti, mi történt nagypapámmal. Mikor rátalált és megkérdezte, miért nem jelent meg, nagypapám csak ennyit mondott: „Rájöttem, hogy nem tudom itt hagyni a Gellért hegyet.”

Fue solo unos años después que pudo regresar a Hungría y conocer a mi abuela cuando estalló la Revolución de 1956. Durante un tiempo la frontera estuvo abierta a Viena y, aprovechando esta oportunidad, varios conocidos les animaron a huir juntos con ellos. Todo fue cuidadosamente preparado: dado que las ambulancias no eran revisadas, alquilaron una ambulancia para transportarlos al otro lado de la frontera. Adquirieron batas blancas: mi abuelo se había disfrazado de médico, mi abuela de enfermera.

Sin embargo, cuando llegó el día de la reunión para partir, mi abuela llegó a la hora prevista, pero mi abuelo no estaba. Debido a que estaba tan enamorada, mi abuela decidió quedarse y averiguar qué le pasó a mi abuelo. Cuando lo encontró y le preguntó por qué no apareció, mi abuelo simplemente dijo: "Me di cuenta de que no puedo dejar la Montaña Gellért".

de durante el viaje en tren. La mayoría de los estudiantes permanecieron afuera incluso después del final de la Segunda Guerra Mundial, incluido él y establecieron colonias con sus compañeros de la universidad. Más tarde se casó en el extranjero y regresó a Hungría solo después de su jubilación.

Mientras tanto, mi abuelo, Béla Molnár, sirvió en el ejército y, a medida que se acercaba el frente, huyeron cada vez más hacia el oeste. Los estadounidenses lo llevaron cautivo en Baviera y lo encarcelaron allí durante varios años: los prisioneros fueron colocados en el campo y ayudaron en las granjas allí.

A magyar sport aranykora

Bár 1956-ra az októberi 23-án kezdődő forradalom miatt a magyar történelem szomorú pillanataként emlékezünk, vitathatatlan, hogy bizonyos szempontokból mégiscsak igazán erősek voltunk ebben az időszakban. Egy ilyen aspektusa a nemzeti öntudatnak a sport, amelynek két emlékezetes momentumáról szeretnék most mesélni nektek.

Az Aranycsapat

Aranycsapatnak az 1950-től 1956-ig együtt játszó futballválogatottat nevezzük, melynek tagjai Lantos Mihály, Puskás Ferenc, Grosics Gyula, Lóránt Gyula, Buzánszky Jenő, Hidegkuti Nándor, Kocsis Sándor, Zakariás József, Czibor Zoltán, Bozsik József és Budai II. László voltak. Erre a csapatra a mai napig úgy emlékezünk, mint minden idők legjobb magyar labdarúgó-válogatottjára.

A csapat a 1953. november 25-én a londoni Wembley Stadionban játszott meccsel írta be magát a történelembe. „Az évszázad mérkőzésének” titulált mérkőzés során a magyarok 6:3-as győzelmet arattak a hazai pályán játszó angolok ellen. Az összecsapás azért is volt drámai pillanat az angolok számára, mert a sport meghonosítójaként aze előtt sohasem vesztek még a Wembley-ben egy kontinensről érkezett csapat ellen. A visszavágóra az ugyanebben az évben felépült Népstadionban került sor, ahol a magyarok 7:1-re győztek ismét Anglia ellen.

La edad de oro del deporte húngaro

Aunque recordamos 1956 como un momento triste en la historia de Hungría debido a la revolución que comenzó el 23 de octubre, es indiscutible que en algunos aspectos fuimos realmente fuertes durante ese periodo. Uno de esos aspectos de la conciencia nacional fue el deporte, de lo que me gustaría contarles dos momentos memorables.

El Equipo de Oro

El Equipo de Oro es el equipo de fútbol que jugaron juntos desde 1950 hasta 1956, cuyos miembros fueron Mihály Lantos, Ferenc Puskás, Gyula Grosics, Gyula Lóránt, Jenő Buzánszky, Nándor Hidegkuti, Sándor Kocsis, József Zakariás, Zoltán Czibor, József Bozsik y László Budai II. Hasta el día de hoy, recordamos a este equipo como el mejor equipo de fútbol húngaro de todos los tiempos.

El equipo hizo historia con el partido del 25 de noviembre de 1953 en el estadio de Wembley de Londres. En el partido titulado "Partido del Siglo", los húngaros ganaron 6: 3 contra los ingleses en el campo de su casa. El partido también fue un momento dramático para los ingleses porque, como inventores de este deporte, nunca antes habían perdido en Wembley ante un equipo del continente. La revancha tuvo lugar en el Népsz-tadion construido en el mismo año, donde los húngaros volvieron a ganar 7: 1 contra Inglaterra.

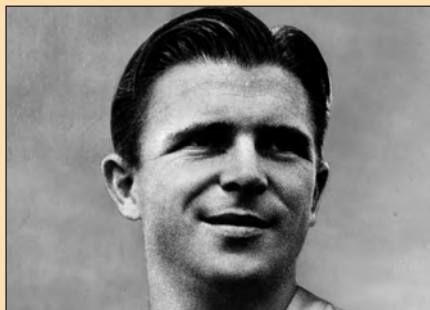
Bár az angolok ellen vívott baráti küzdelem volt a csapat legemlékezetesebb pillanata, sikereiket olyan eredmények is fémjelzik, mint az aranyérem az 1952-es Helsinki Olimpián, illetve az aranyérem az 1948-53-as Európa-kupán. Érdemes megjegyezni, hogy ez a csapat vonzotta a Népstadion története során a legtöbb nézőt: az 1954-es Magyarország-Ausztria mérkőzésen 104.000 szurkoló volt jelen!

A csapat merőben újat hozott a pályára úttörő taktikájával. Sebes Gusztáv szövetségi kapitány vezetése alatt egy 4-2-4-es hadrendet hoztak létre, a csapat balfedezetét és középcsatárát visszavontabban játszattva. Az addig megszokott három védő helyett négyen védekeztek, így a középpályások támadóereje gyengült, azonban a jobbfedezet segítségével remekül mozgatták középen az együttest.

Bár a csapat erejének teljében volt, 1956-ban az OTSB úgy határozott, nem küld labdarúgókat a melbourne-i olimpiára. A forradalom előtt, október 14-én még legyőzték az osztrák válogatottat, de a forradalom közepette egyre több vesztes vagy döntetlenel végződő mérkőzést játszottak. Az MLSZ nem adott engedélyt dél-amerikai turnéjukra, a csapat mégis elindult és sokan közülük már nem is tértek vissza a leigázott Magyarországra, így az Aranycsapat 1956-ban szétesett. 2017-ben Tóth II. József halálával távozott közülünk a válogatott utolsó tagja is.

Puskás Ferenc

A csapatban több kivételes tehetségű játékos is játszott, mégis legismertebb tagja Puskás Ferenc, az Aranycsapat kapitánya. A Nemzet Sportolója címmel kitüntetett, olimpiai arany- és világbajnoki ezüstérmes magyar labdarúgó a FIFA-listán is a világ valaha volt legjobbjai között szerepel. Ezenkívül kevesen tudják, hogy a 82656-os kisbolygó szintén az ő nevét viseli a világűrben.

Puskás a XX. század legjobb góllövője és az egyetlen játékos a világon, aki lőtt gólt világbajnoki, olimpiai, Európa-bajnoki, Bajnokok Ligája- és Világkupa-döntőben is. Ő az egyetlen játékos, aki 4 gólt szerzett egy Bajnokok Ligája döntőn és 84 gólt szerzett a magyar válogatottban, ezzel egészen 2019-ig minden időkor legeredményesebb európai válogatott játékosa volt, mikor is Cristiano Ronaldo megelőzte.

Aunque la lucha amistosa contra los ingleses fue el momento más memorable del equipo, sus éxitos también están marcados por logros como la medalla de oro en los Juegos Olímpicos de Helsinki de 1952 y la medalla de oro en la Copa de Europa de 1948-53. Vale la pena señalar

que este equipo atrajo la mayor cantidad de espectadores en la historia del Népstadion: ¡104.000 fanáticos estuvieron presentes en el partido Hungría-Austria de 1954!

El equipo estaba trayendo una nueva táctica al campo con sus tácticas pioneras. Bajo el liderazgo del Capitán Gusztáv Sebes, se creó un orden de 4-2-4, jugando el lateral izquierdo del equipo y el delantero central más retraído. En lugar de los tres defensores habituales, cuatro defendían, por lo que el poder de ataque de los mediocampistas se debilitó, pero con la ayuda de la cobertura derecha, movieron bien al equipo en el medio.

Aunque el equipo estaba en plena vigencia, en 1956 la OTSB decidió no enviar futbolistas a los Juegos Olímpicos de Melbourne. Antes de la revolución, el 14 de octubre, derrotaron a la selección austríaca, pero en medio de la revolución los partidos terminaban empatados o perdidos. La MLSZ no dio permiso para su gira sudamericana, sin embargo, el equipo partió y muchos de ellos ni siquiera regresaron a la Hungría subyugada, por lo que el Equipo de Oro se desintegró en 1956. En 2017, con la muerte de József II. Tóth, también nos dejó el último miembro de la selección.

Ferenc Puskás

Había varios jugadores excepcionalmente talentosos en el equipo, pero el miembro más conocido es Ferenc Puskás, el capitán del Equipo de Oro. El futbolista húngaro, que fue galardonado con el título de Atleta de la Nación, oro olímpico y medallista de plata en el campeonato mundial, también se encuentra entre los mejores del mundo en la lista de la FIFA. Además, pocos saben que el asteroide 82656 en el espacio exterior también lleva su nombre.

Puskás es el mejor goleador del siglo XX y el único jugador del mundo en marcar un gol Olímpico en un Campeonato del Mundo, Campeonato de Europa, Liga de Campeones y el final de un Mundial. Es el único jugador que marcó 4 goles en una final de la Liga de Campeones y marcó 84 goles en la selección húngara, lo que lo convirtió en el jugador de la selección europea más exitoso de todos los tiempos hasta 2019, cuando fue superado por Cristiano Ronaldo.

Az 1956-os forradalom leverése után Puskás Bécsbe disszidált, majd Spanyolországba költözött, ahol a Real Madrid játékosa lett. 39 évesen felhagyott a versenyzéssel és edzőként kezdett el tevékenykedni. Először az Egyesült Államokban, majd Kanadában dolgozott, később Görögországba költözött, majd Ausztráliában ért el sikereket. 1981-ben jött el a lehetőség, hogy a dezertőrként számon tartott Puskás, akiről sokáig még a médiában is tilos volt beszélni, újra hazatérhessen, így végre tiszteletét tehette szülei sírjánál. Ezt követően néhány évig Paraguayban edzősködött, de végül hazahúzta a szíve és a rendszerváltás után, 1991-ben végleg hazaköltözött. 1992-ben az MLSZ utánpótlás-, majd nemzetközi igazgatója, végül 1993-tól egy rövid időre a válogatott szövetségi kapitánya lett.

Puskás páratlan játékát a tökéletes labdakezelés, a robbanékonyság, a kiismerhetetlen cselek, a hajszálpontos átadások, az egyedülálló helyzetfelismerés és a briliáns rúgótechnika jellemezte. Emellett erős és elképesztően pontos ballábas lövései tették világhírűvé. A mai napig világszinten az egyik legismertebb magyar.

A melbourne-i vérfürdő

Bár az Aranycsapatot nem juthatott ki a melbourne-i olimpiai játékokra, a magyar vízilabda-válogatott méltóan képviselte hazánkat. A vízilabda történetének leghíresebb összecsapásaként is emlegetett vérfürdő a magyar és a szovjet válogatott összecsapását jelöli, amelyre egy hónappal az 1956-os forradalom leverése után került sor.

A csapat tagjai a következő játékosok voltak: Bolvári Antal, Boros Ottó, Gyarmati Dezső, Hevesi István, Jeney László, Kanizsa Tivadar, Kárpáti György, Markovits Kálmán, Mayer Mihály, Szívós István és Zádor Ervin. A döntő csoportkörbe hat csapat jutott és az eredmények alapján minden csapatnak négy másik csapattal kellett megmérkőznie. Így párosították össze 1956. december 6-ára a magyar és szovjet játékosokat.

A hatezres nézőtérre nyolcezer ember zsúfolódott be, akiknek nagy része a magyarokat bízta, az oroszok felé pedig füttyszóval fejezték ki, hogy elítélték az ország Magyarországgal szembeni cselekedeteit. A szovjeteket morálisan megsemmisítette a tömeg, a játékban pedig képtelenek voltak érvényesülni a magyarok elsöprő tempója mellett.

Tras la derrota de la revolución de 1956, Puskás se trasladó a Viena y luego se trasladó a España, donde se convirtió en jugador del Real Madrid. A los 39 años dejó de jugar y comenzó a trabajar como entrenador. Trabajó primero en los Estados Unidos y luego en Canadá, después se mudó a Grecia y luego logró grandes éxitos en Australia. En 1981 surgió la oportunidad de que Puskás, quien era considerado un desertor y durante mucho

tiempo fue prohibido hablar sobre él en los medios de comunicación, regresara a casa, para que finalmente pudiera presentar sus respetos en la tumba de sus padres. Luego entrenó en Paraguay durante unos años, pero después del cambio en el régimen se mudó a casa permanentemente en 1991. En 1992 se convirtió en el entrenador juvenil y luego en el director internacional de la MLSZ, y finalmente, a partir de 1993, fue el capitán nacional de la selección nacional por un corto tiempo.

El juego incomparable de Puskás se caracterizó por un manejo perfecto del balón, explosividad, trucos irreconocibles, pases cerrados, reconocimiento de posición único y una brillante técnica de patadas. Además, sus potentes y asombrosamente precisos tiros de la pelota lo hicieron mundialmente famoso. Hasta el día de hoy, es uno de los húngaros más conocidos del mundo.

El baño de sangre de Melbourne

Aunque el Equipo de Oro no pudo llegar a los Juegos Olímpicos de Melbourne, el equipo húngaro de waterpolo representó a Hungría de manera digna. El baño de sangre, también conocido como el partido más famoso en la historia del waterpolo, marca el partido entre las selecciones nacionales húngara y soviética, que tuvo lugar un mes después de la derrota de la revolución de 1956.

Los integrantes del equipo fueron los siguientes jugadores: Antal Bolvári, Ottó Boros, Dezső Gyarmati, István Hevesi, László Jeney, Tivadar Kanizsa, György Kárpáti, Kálmán Markovits, Mihály Mayer, István Szívós y Ervin Zádor. Seis equipos llegaron a la ronda final de grupos y, según los resultados, cada equipo tuvo que competir con otros cuatro equipos. Así, el 6 de diciembre de 1956, los jugadores húngaros y soviéticos estaban enfrentados.

Ocho mil personas llenaron el auditorio diseñado para seis mil personas, la mayoría de las cuales alentaron a los húngaros y silbaron a los rusos para condenar las acciones del país contra Hungría. Los soviéticos fueron destruidos moralmente por la multitud y no pudieron imponerse en el juego al ritmo abrumador de los húngaros.

A magyarok már 4:0-ra vezettek, mikor Valentyin Prokopov, szovjet középjátékos elvesztette a fejét és könyökkel ütést mért Bolvári Antal felé. Azonban az ütés a pont mögé érkező Zádor Ervin arcát találta el, akiknek felrepedt a bőr a szeme alatt. Amikor a megsebesült játékost lecserélték, mielőtt az öltöző felé vette az irányt, elsétált a tribün előtt. Az itt róla készült vérző arca ikonikus képe lett az összecsapásnak és a szovjet elnyomás ellen indult forradalomnak egyaránt.

Prokopov agresszív tetteinek hatására az indulatok hamarosan elszabadultak. Többen átugrottak a kordonon azzal, hogy a szovjetekre támadjanak. Mivel képtelenség volt folytatni a meccset, a rendőrök kimenekítették a szovjet játékosokat az uszodából és a bíró bejelentette a magyarok győzelmét. A tömeg a magyarokat ünnepelte, aminek köszönhetően, még hogy ha csak a sporton keresztül is, de végre elégtételt vehettek a forradalom során megéltékért.

Másnap, az olimpiai döntőn a magyarok 2:1-re legyőzték a jugoszláv csapatot is, így valamennyi mérkőzést megnyerve, veretlenül állhattak föl a dobogó legfőbb fokára.

Los húngaros ya iban ganando 4: 0, cuando el centrocampista soviético Valentyin Prokopov perdió la cabeza y golpeó a Antal Bolvári con un codazo. Sin embargo, el golpe dio en el rostro de Ervin Zádor, quien venía detrás de la punta y le provocó una herida cortante debajo del ojo. Cuando el jugador lesionado fue reemplazado, antes de dirigirse al vestuario caminó frente a la tribuna. Su cara ensangrentada se convirtió en una imagen icónica tanto del partido como de la revolución, contra la opresión soviética.

Como resultado de las acciones agresivas de Prokopov, los ánimos pronto se alteraron. Varios saltaron el cordón para atacar a los soviéticos. Ante la imposibilidad de continuar el partido, la policía evacuó a los jugadores soviéticos de la piscina y el árbitro anunció la victoria de los húngaros. La multitud celebró a los húngaros, gracias a los cuales, aunque solo a través del deporte, finalmente pudieron obtener reparación por lo que habían experimentado durante la revolución.

Al día siguiente, en la final olímpica, los húngaros también derrotaron 2: 1 a la selección yugoslava, por lo que consiguieron situarse en lo más alto del podio invictos tras haber ganado todos los partidos.

Székásy Miklós: Két híres, magyar származású festőművésznő Indiából és Mexikóból

Amrita Sher-Gil

(Budapest 1913. január 30. – Lahore, India (most Pakisztán) 1941. december 5.)

Szimla utolsó rádzsája, egy szanszkrit és perzsa tudós, Budapesten tartózkodott Umrao Singh Sher Gil nevű fiával. Singh beleszeretett egy Gottesmann Marie Antoinette nevű magyar operaénekesnőbe, akit elvett feleségül. Az esküvő után, 1912 tavaszán Budapestre költözött a házaspár, egy Szilágyi Dezső téri bérházba, melynek Bartók Béla is a lakója volt. Itt született 1913. január 30-án első gyermekük, Amrita, és 1914 márciusában húga, Indira.

Az első világháború kitörését követően a család kiköltözött a városból, Dunaharasztra. Amrita élete első nyolc évét Magyarországon töltötte. Festőművészi hajlamai korán megmutatkoztak, már ötéves korában akvarelleket festett édesanyja biztatására. Iskolába nem jártak, házitánítójuk tanította meg őket írni és olvasni magyarul, ebben az időben csak magyarul beszéltek. A kisgyermekre nagy hatást gyakoroltak a népviseletek, az édesanyjától hallott magyar népdalok és népmesék.

1921-ben a család Indiába költözött, ahol Amrita folytatta festészeti tanulmányait. Újabb utazásra 1929-ben kerül sor, a fiatal lány művészeti tanulmányai fejlesztése érdekében a család Párizsba költözött. Amrita először a Académie de la Grande Chaumiére-ben tanult Lucien Simon iskolájában, majd a híres École des Beaux-Arts tanítványa lett. Megismerkedett a művészeti salonokkal, galériákkal, múzeumokkal, tanulmányozta a kortárs festészetet, ugyanakkor a régi művészek alkotásait is. Képei sorra születtek, több kiállításon vett részt, portréi nagy sikereket arattak, díjakat nyertek. 1933-ban a *Fiatal lányok* című képével bekerült a Párizsi Szalonba és elnyerte az Aranyérmét. Amrita lett az egyetlen ázsiai és a legfiatalabb festő, akit a Szalon tagjává választottak. Ebben az időszakban többször járt Magyarországon is.

Miklós Székásy: dos famosas pintoras de origen húngaro de la India y México

Amrita Sher-Gil

(Budapest, 30 de enero de 1913 – Lahore, India (ahora Pakistán) 5 de diciembre de 1941)

El último rajá de Simla, un erudito sánscrito y persa, estaba en Budapest con su hijo Umrao Singh llamado Sher Gil. Singh se enamoró de una cantante de ópera húngara llamada Marie Gottesmann Marie Antoinette, con quien se casó. Después de la boda, en la primavera de 1912, la pareja se mudó a Budapest, a un edificio de apartamentos en la plaza Dezső Szilágyi, del que también era residente Béla Bartók. Aquí nació el 30 de enero de 1913 su primera hija, Amrita, y en marzo de 1914, su hermana, Indira.

Después del estallido de la Primera Guerra Mundial, la familia se mudó de la ciudad a Dunaharaszti. Amrita pasó los primeros ocho años de su vida en Hungría. Sus tendencias como pintor se manifestaron temprano, cuando tenía cinco años

pintaba acuarelas para animar a su madre. No iban a la escuela, su maestro orientador les enseñó a escribir y leer en húngaro, en ese momento solo hablaban húngaro. El niño estaba muy influenciado por los trajes populares, las canciones populares húngaras y los cuentos populares que escuchó su madre.

En 1921, la familia se mudó a India, donde Amrita continuó sus estudios de pintura. Otro viaje tuvo lugar en 1929: la familia se traslada a París para desarrollar los estudios de arte de la joven. Amrita estudió primero en la Académie de la Grande Chaumiére en la escuela de Lucien Simon y luego se convirtió en alumna de la famosa École des Beaux-Arts. Se familiarizó con salones de arte, galerías, museos, estudió pintura contemporánea, pero también las obras de artistas antiguos. Sus pinturas fueron tomadas una tras otra, participó en varias exposiciones, sus retratos fueron un gran éxito, ganó premios. En 1933 ingresa al Salón de París con su cuadro Chicas jóvenes y gana la Medalla de Oro. Amrita se convirtió en el único pintor asiático y más joven en ser elegido miembro del Salón. Durante este período visitó Hungría varias veces.

Rövidesen újra Indiában telepedett le, ahol világos elképzelései voltak arról, hogyan alakítsa ki egyedi, India kultúráján alapult művészetét. 1938-ban Magyarországra utazott, hogy újra találkozzon gyerekkori szerelmével, Egan Viktor orvostanhallgatóval, aki első unokatestvére volt. Szülei tiltakozása ellenére 1938. július 16-án a fiatalok összeházasodtak. Ekkoriban egy ideig Kiskunhalason is éltek, mivel férjét katona-orvosnak osztották be. Itt festette egyik legismertebb alkotását Magyar falusi piac címmel, amelyet később 69 millió rúpiáért vásárolt meg egy indiai üzletember, Nand Khemka és amely ezzel India legrágább festményei közé került.

Amrita rajongásig szerette Ady Endre költészetét, Szabó Dezső könyveinek lelkes olvasója volt. Sokat kirándultak: Verőce, Zebegény, a Dunakanyar, Dunaharaszti legalább olyan meghatározó élmény maradt a lány számára, mint találkozása Karinthy Friggyessel és Bartók Bélával. Viktor doktorátusának megszerzése után és a világháború kitörése előtt, 1939 júniusában Indiába költöztek a családi otthonukba, Uttar Prades állam Gorakhpur városába. Egan Viktor itt Amrita nagybátyjának Sundar Singh Majit-hianak cukorgyárában helyezkedett el orvosként.

Első nagy kiállításának megnyitójára készülődtek, amikor Amrita megbetegedett. A betegség hirtelen tört rá és nagyon súlyos volt. Rövidesen kómába esett és 1941. december 5-én 28 éves korában Amrita váratlanul meghalt. Másnap hagyományos indiai rítus szerint testét elégették és a Ravi folyóba szórták, így a betegség és a halál valódi oka rejtély maradt. Amrita életművének nagy részét a delhi Modern Művészetek Galériája őrzi. Halála után sokan, hasonlatossága miatt, az indiai Frida Kahlonak nevezték.

Pronto se estableció de nuevo en la India, donde tenía ideas claras sobre cómo desarrollar su arte único basado en la cultura india. En 1938, viajó a Hungría para encontrarse nuevamente con su amante de la infancia, el estudiante de medicina Viktor Egan, quien era su primo hermano. A pesar de las protestas de sus padres, el 16 de julio de 1938 los jóvenes se casaron. En ese momento también vivieron en Kiskunhalas durante algún tiempo, ya que su esposo fue asignado como médico militar. Aquí pintó una de sus obras más conocidas, titulada Mercado del pueblo húngaro, que luego fue comprada por 69 millones de rupias por un empresario indio, Nand Khemka, y por lo tanto se convirtió en una de las pinturas más caras de la India.

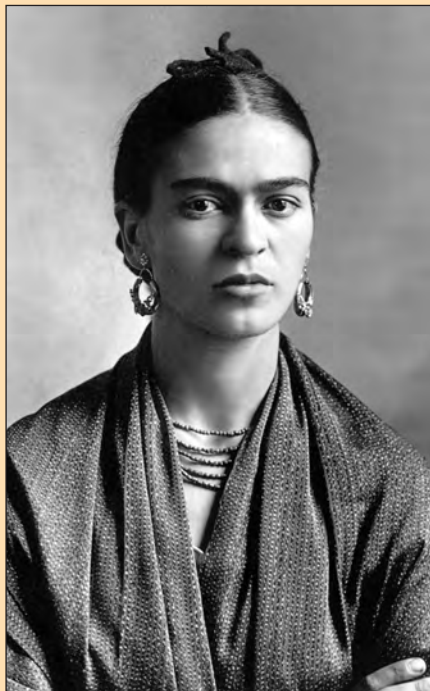
Amrita amaba la poesía de Endre Ady, era una lectora entusiasta de los libros de Dezső Szabó. Hicieron muchos viajes: Verőce, Zebegény, la Curva del Danubio, Dunaharaszti siguieron siendo una experiencia al menos tan decisiva para la niña como su encuentro con Frigyes Karinthy y Béla Bartók. Después de obtener el doctorado de Viktor y antes del estallido de la Primera Guerra Mundial, se mudaron a la India en junio de 1939 a la casa de su familia en Gorakhpur, Uttar Pradesh. Viktor Egan estuvo aquí como médico en la fábrica de azúcar del tío de Amrita, Sundar Singh Majithia.

Se estaban preparando para la inauguración de su primera gran exposición cuando Amrita cayó enferma. La enfermedad le brotó de repente y fue muy grave. Pronto entró en coma y el 5 de diciembre de 1941, a la edad de 28 años, Amrita murió inesperadamente. Al día siguiente, según un rito tradicional indio, su cuerpo fue quemado y rociado en el río Ravi, dejando la verdadera causa de la enfermedad y la muerte en un misterio. Gran parte de la obra de Amrita se conserva en la Galería de Arte Moderno de Delhi. Después de su muerte, muchos, debido a su parecido, la llamaron la Frida Kahlo de India.

Magdalena Carmen Frida Kahlo Calderón

(Coyoacán, 1907. július 6. – Coyoacán, 1954. július 13.)

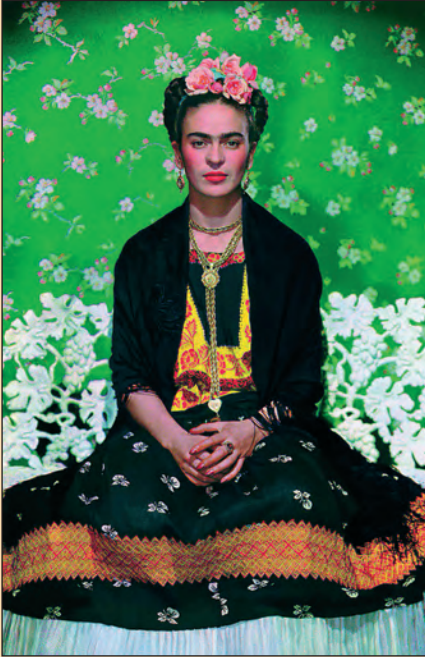
Önéletrajza szerint az apjáról 1951-ben, a tíz évvel annak halála után festett portré alá írt szövegében, Frida „magyar-német származású fotóművésznek” nevezi a szeretett férfit. Későbbi nyilatkozataiban, amelyek számos Frida-életrajz alapjául szolgáltak, már azt állította, hogy apja Aradon született magyar családban és az Osztrák-Magyar Monarchiából került később Németországba. Két hónappal halála előtt, 1954. április 27-én kelt naplójegyzetében Frida ezt írta: „Apai nagyszüleim magyarok voltak, Aradon születtek. Házasságkötésük után költöztek Németországba, gyermekeik különböző német városokban jöttek a világra, köztük a Baden-Badenban született Wilhelm, aki a XIX. században kivándorolt Mexikóba”. Anyja a spanyol-indián származású Matilde Calderón y González volt, három lánytestvér született még a házasságból, Matilde, Adriana és Cristina.

Frida élete igazán kalandos és sok szempontból szerencsétlen volt. Hat éves korában gyerekbénelulásban betegedett meg, jobb lába deformálódott. 1925. szeptember 17-én Frida hazafelé tartott az iskolából, amikor busza egy villamossal ütközött. Egy fém kapaszkodó rúd fúródott a testébe hátulról, medencecsont és gerincsérülést és többszörös lábtörést szenvedett. Három hónapig ápolták kórházban, de hazatérte után sem kelhetett fel az ágyból. Vasfűzőt viselt, szörnyű fájdalmak gyötörték.

„Két súlyos balesetet szenvedtem életemben. Az egyik a busz, ami összetörte a testem, a másik Diego.” Frida Kahlo egész életében szenvedett azoktól a sérülésektől, amiket balesete során szerzett. Mégis, házassága terhét ezekhez mérte. A nála jóval idősebb nőcsábász festőtől, Diego Riverától nem tudott szabadulni. Bonyolult kapcsolatuk, az összetört szív és összetört test fájdalmai fonódtak össze Frida különös, szürrealista hatású festményein. Évtizedeknek kellett eltelnie, hogy a festőnő saját jogán kapja meg az elismerést és ne úgy emlegessék, mint Diego Rivera festegető feleségét.

Magdalena Carmen Frida Kahlo Calderón

(Coyoacán, 6 de julio de 1907 - Coyoacán, 13 de julio de 1954)

Según su autobiografía, en un texto firmado sobre su padre en 1951, diez años después de su muerte, Frida llama al hombre amado un “fotógrafo de ascendencia húngaro-alemana”. En sus declaraciones posteriores, que formaron la base de muchas de las biografías de Frida, ya había afirmado que su padre nació en Arad en una familia húngara y más tarde llegó a Alemania procedente de la monarquía austrohúngara. Dos meses antes de su muerte, en un diario fechado el 27 de abril de 1954, Frida escribió: “Mis abuelos paternos eran húngaros, nacidos en Arad. Después de su matrimonio, se mudaron a Alemania, sus hijos nacieron en varias ciudades alemanas, entre ellas Wilhelm, nacido en Baden-Baden. Emigró a México en el siglo XIX”. Su madre fue Matilde Calderón y González, de ascendencia hispano-india, y del matrimonio

nacieron tres hijas, Matilde, Adriana y Cristina.

La vida de Frida fue verdaderamente aventurera y desafortunada en muchos sentidos. A la edad de seis años, enfermó de polio y su pierna derecha se deformó. El 17 de septiembre de 1925, Frida se dirigía a casa desde la escuela cuando su autobús chocó con un tranvía. Un pasamanos de metal atravesó su cuerpo por detrás, sufriendo lesiones en la columna y el hueso pélvico y múltiples fracturas en las piernas. Estuvo hospitalizado durante tres meses, pero no pudo levantarse de la cama también después de regresar a casa. Llevaba un corsé de hierro, atormentada por un dolor terrible.

“He tenido dos accidentes graves en mi vida. Uno es el autobús que me rompió el cuerpo, el otro es Diego”. Frida Kahlo ha sufrido toda su vida por las heridas que sufrió durante su accidente. Aún así, comparó la carga de su matrimonio con estos. No pudo deshacerse del pintor mujerista Diego Rivera, que era mucho mayor que él. Su intrincada relación, el dolor de un corazón roto y un cuerpo roto, entrelazados en las extrañas y surrealistas pinturas de Frida. La pintora tardó décadas en recibir un reconocimiento por derecho propio y no ser referida como la esposa del pintor de Diego Rivera.

Rivera rendszeresen megsalta őt, fájdalma és Diego iránt érzett kusza érzései festményein köszöntek vissza. 1934-ben Mexikó San Ángel nevű részébe költöztek. Mivel Diego viszonyt kezdett Frida húgával, Cristinával is, az asszony összeomlott. Ezután Frida is több szerelmi viszonyt kezdett, férfiakkal és nőkkel is, ez az életmód egész életén át folytatódott. 1937 és 1939 között a sztálini terror elől menekülő Leon Trockij Frida Coyoacán-i házában élt mint száműzött, vele is volt egy elismert viszonya Fridának, amíg Trockijt meg nem gyilkolták.

Szintén kapcsolatba bonyolódott a házukban vendégeskedő fotográfussal, a magyar Muray Miklóssal. Gyönyörű képek születtek Fridáról, de hiába szerette a férfi temperamentumos, művelt asszonyt, nem tudott Diego helyébe lépni. Muray sokat tett azért, hogy Frida később megrendezésre kerülő New York-i kiállítása létrejöjjön. 1937-ben több festő mellett Frida képeit is kiállították egy mexikói kiállításon, 1938-ban pedig Julien Levy New Yorkban kiállítást rendezett Frida festményeiből. Frida számára szokatlan volt, hogy bárki is érdeklődhet képei iránt, hiszen ő inkább csak magának festett. Festményei önéletrajzi ihletésűek, a mexikói hagyományok és a prekolumbián kultúra erős hatással voltak rá. 1953-ban egy fekély miatt jobb lábát amputálni kellett. Folyamatos fájdalmak gyötörték, már nem segítettek a gyógyszerek. Harmadik önálló mexikói kiállításán egy ágyban vitték be a terembe, díszes tehua népviseletben. Már nem tudott tanítani sem. 1954 nyarán tüdőgyulladást kapott, mégis elment az USA guatemalai beavatkozása ellen tüntetni. Egy héttel később, 1954. július 12-e éjjelén halt meg.

Rivera la engañaba con regularidad, su dolor y sentimientos enredados por Diego volvían a sus pinturas. En 1934, se mudaron a una parte de México llamada San Ángel. Como Diego también comenzó una relación con la hermana de Frida, Cristina, la mujer colapsó. Después de eso, Frida también inició varias relaciones amorosas, tanto con hombres como con mujeres, este estilo de vida continuó durante toda su vida. Entre 1937 y 1939 León Trotsky, huyendo del terror estalinista, vivió en la casa de Frida en Coyoacán como exiliado, y Frida tuvo una relación reconocida con él hasta que Trotsky fue asesinado.

También se puso en contacto con el invitado húngaro Miklós Muray. Se tomaron hermosas fotografías de Frida, pero aunque el hombre amaba a la mujer temperamental y educada, no pudo ocupar el lugar de Diego. Muray hizo mucho para organizar la exposición de Frida en Nueva York más tarde. En 1937, además de varios pintores, las pinturas de Frida se exhibieron en una exposición mexicana, y en 1938, Julien Levy organizó una exposición de las pinturas de Frida en Nueva York. Para Frida era inusual que alguien pudiera estar interesado en sus cuadros, ya que prefería pintar solo para ella misma. Sus pinturas son de inspiración autobiográfica, fue fuertemente influenciado por las tradiciones mexicanas y la cultura precolombina. En 1953, debido a una úlcera, tuvo que amputarle la pierna derecha. Estaba atormentado por un dolor constante, las drogas ya no ayudaban. En su tercera exposición individual mexicana, la llevaron a la habitación en una cama con un ornamentado traje folclórico tehua. Ya no podía enseñar. En el verano de 1954, contrajo neumonía, pero continuó protestando contra la intervención de Estados Unidos en Guatemala. Murió una semana después, la noche del 12 de julio de 1954.

Jön a nyár, vár a strand: Magyarország legnépszerűbb vízparti üdülőhelyei

Balaton, Velencei tó, Dunakanyar, Tiszapart – mi magyarok igazán el vagyunk kényeztetve szebbnél szebb vízparti településekkel. Bár tengerünk nincsen, miénk Közép-Európa legnagyobb tava és számos fontos folyó folyik át országunkon, melynek partjain néhol szintén élénk turizmus alakult ki. Egyetértetek, hogy ránk fér egy kis lazítás a karantén bezártsága után? Csomagoljuk be a napernyőt, naptejet és a szalmakalapot és már indulhatunk is kikapcsolódni!

Kezdjük kalandozásunkat Magyarország leghosszabb folyója mentén! Bár talán kevésbé híres, a Tisza 597 kilométeres hazai hosszával majd 180 kilométerrel előzi meg a Dunát. Érdekesség, hogy valamikor ez a hossz 1419 km volt és Széchenyi István szervezte meg a folyó szabályozását, amelynek következtében majd harmadára csökkent. A Tisza Ukrajnából érkezik hozzánk és Tiszabecsnél lép be az országba, majd pedig a szegedi Gyálarétrnél távozik Szerbia felé.

A Tisza mentén több településen is szabadstrandot alakítottak ki. Ezek közül az egyik leghíresebb település **Tiszafüred**, amelynek már neve is mutatja üdülő jellegét. Tiszafüred az elmúlt évtizedek során hatalmas változáson ment keresztül. Miután a KGST piacaira termelő gyárai bezártak, az ország egyik leghátrányosabb helyzetű kistérségévé vált. Ekkor fordult az idegenforgalom felé és mint a Tisza-tó partján található legnagyobb település, turisztikai vonzerejét egy négycsillagos szálloda megépítésével és egy ártéri kalandparkkal növelte.

Tiszafüred éghajlata kontinentális, ezért a nyarak rendszerint forróak és szárazak. Az ország ezen részén a legmagasabb a napsütéses órák száma, a város pedig igen gazdag élővizekben: a Tisza és a Tiszafüredi-főcsatorna mellett, a Tisza-tó holtgái kínálnak kellemes vízparti kikapcsolódást és felfedezendő természeti értékeket.

Hasonló fürdőzési lehetőséget kínál a Duna több szakasza is. A Budapesttől északra található Dunakanyarban például **Kisoroszi** települése, amely a Duna főága és a Szentendrei-Duna által közrefogott Szentendrei-szigeten terül el. Dunabogdányból és Visegrádról egy kellemes kompút után juthatunk ide.

Se acerca el verano y la playa te espera: las playas más populares de Hungría

El lago Balaton, el lago Velence, la curva del Danubio, las orillas del Tisza: nosotros, los húngaros, estamos realmente mimados con localidades hermosas cercanas al agua. Aunque no tenemos mar, tenemos el lago más grande de Europa Central y muchos ríos importantes atraviesan nuestro país, en cuyas orillas también hay un animado turismo. ¿Están de acuerdo que merecemos relajarnos un poco después de la cuarentena? Empaquen sus sombrillas, pantallas solares y sombreros de paja y podemos empezar las vacaciones.

¡Comencemos nuestra aventura a lo largo del río más largo de Hungría! Aunque quizás menos famoso que el Danubio, el Tisza se extiende por 597 kilómetros en Hungría, 180 kilómetros más que el Danubio. Es interesante saber que una vez su longitud fue de 1419 km y cuando István Széchenyi organizó la regulación del río, se redujo a una tercera parte. El Tisza nos llega desde Ucrania y entra en el país por Tiszabecs, luego sale hacia Serbia en Gyálárét en Szeged.

Se han establecido playas libres en varias localidades a lo largo del Tisza. Una de las localidades más famosos es **Tiszafüred**, cuyo nombre ya muestra su naturaleza de un balneario. Tiszafüred ha experimentado un cambio tremendo en las últimas décadas. Tras cerrar sus fábricas de producción para los mercados del CAME, se convirtió en una de las microrregiones

más desfavorecidas del país. Fue entonces cuando se volcó hacia el turismo y, como la localidad más grande a orillas del lago Tisza, aumentó su atractivo turístico con la construcción de un hotel de cuatro estrellas y un parque de aventuras en la llanura aluvial.

Tiszafüred tiene un clima continental, por lo que los veranos suelen ser calurosos y secos. Esta parte del país tiene el mayor número de horas de sol y la ciudad tiene aguas con un mundo animal muy diverso: a lo largo de los canales principales de Tisza y Tiszafüred, los remansos del lago Tisza ofrecen una agradable recreación frente al agua y valores naturales para descubrir.

Varias secciones del Danubio ofrecen oportunidades de baño similares. En la curva del Danubio, al norte de Budapest, por ejemplo, se encuentra el asentamiento de **Kisoroszi**, que está ubicado en la isla de Szentendre, rodeado por el brazo principal del Danubio y el Danubio de Szentendre. Se puede llegar aquí desde Dunabogdány y Visegrád después de un agradable viaje en ferry.

Kisoroszi már az ókorban is lakott volt, az ide települő rómaiak pedig a betörő népek ellen több őrtornyot emeltek itt. A mai Kálvária domb is egy római kori erődítmény helyén áll. Bár az ókor után jelentősége megfakult, 1719-ben katolikus templomot kapott a település Rózsafüzér királynője templom néven, a neobarokk stílusú református templom pedig 1803-ból származik.

Ma a kültéri vízisportok szerelmeseinek kedvelt helye. Amellett, hogy itt különleges természeti környezetben fürdőzhetünk, kajakot is bérelhetünk és azzal járhatjuk be a Dunát. Ezenkívül golfpálya és lovarda üzemel a településen és aki szívesebben úszkál állóvízben, annak a Cseres tó kínál csobbanási lehetőséget.

De azért valljuk be, ha nyaralásról van szó, a legkedveltebb vizünk mégiscsak a Balaton, melyet sokan csak Magyarország tengereként emlegetünk. És ha balatoni vakáció, akkor sokaknak először **Siófok** jut eszébe. Nem meglepő, hiszen a közkedvelt kikötő- és üdülőváros a Balaton-part legnépesebb és legnagyobb területű települése. Emellett a Balaton partjának egyik legrégebben lakott települése, amely emblematisz épületeiről, remek strandjairól és az éjszakai életéről híres. A déli part 70 kilométeres szakaszából 17 kilométer tartozik hozzá.

Siófok nevét a rajta átfolyó Sió folyóról kapta, hiszen a folyó itt ered a Balatonból. A település már a római időkben is lakott volt, Galerius császár itt a Lacus Pelso (a Balaton latin neve) ingoványos területeinek lecsapolására 292-ben zsilipet építtetett, és erődket irtatott ki. Siófok 1552 és 1688 között török uralom alatt volt, ez idő alatt hadikikötőként használták és erődöt építettek ide. Kossuth Lajosnak köszönhetően 1946-tól kerekesszékű üzemelt a településen. 1866-ban jelent meg az első hirdetés, ami Siófokot, mint „balatontavi fürdővárost” népszerűsíti.

Bár a fesztiváljainak köszönhetően a település mára a fiatalok kedvelt szórakozóhelye címet vívta ki, korosztálytól függetlenül mindenki találhat itt valamit, ami a kedvére való. A Petőfi sétány mellett elhelyezkedő Nagystrand különböző vízi sportokat, csúszdákat és szórakozási lehetőséget kínál, de kelet felé tovább haladva elérhetjük a szabad strandot is, amely több kilométeren keresztül húzódik.

Kisoroszi ya estaba habitado en la antigüedad, y los romanos que se establecieron aquí erigieron varias torres de vigilancia en el asentamiento contra los pueblos invasores. La actual Colina del Calvario es también el sitio de una fortaleza romana. Aunque se desvaneció significativamente después de la antigüedad, en 1719 la ciudad recibió una iglesia católica llamada Iglesia del Rosario, y la iglesia reformada neobarroca data de 1803.

Hoy en día es un lugar predilecto para los amantes de los deportes acuáticos al aire libre. Además de bañarse en un entorno natural especial, también puede alquilar un kayak y explorar el Danubio en él. Además, hay un campo de golf y una caballeriza en el pueblo, y para aquellos que prefieren nadar en aguas calmas, el lago Cse-res ofrece una oportunidad de chapotear.

Pero seamos realistas, cuando se trata de unas vacaciones, nuestra agua favorita es el lago Balaton, que muchos de nosotros solo mencionamos como el mar de Hungría. Y si se trata de unas vacaciones en el lago Balaton, mucha gente piensa inmediatamente en **Siófok**. Como era de esperar, el popular puerto y ciudad turística es la localidad más poblada y más grande de las orillas del lago Balaton. Además, es uno de los pueblos habitados más antiguos de Balaton, famosos por sus edificios emblemáticos, excelentes playas y vida nocturna. Ocupa 17 km del tramo de 70 kilómetros de la costa sur.

Siófok debe su nombre al río Sió que lo atraviesa, ya que el río se origina aquí en el lago Balaton. El asentamiento ya estaba habitado en la época romana, el emperador Galerio construyó una compuerta en 292 y despejó los bosques para drenar las áreas pantanosas de Lacus Pelso (el nombre latino del lago Balaton).

Siófok estuvo bajo el dominio turco entre 1552 y 1688, tiempo durante el cual fue utilizado como puerto militar y se construyó aquí una fortaleza. Gracias a Lajos Kossuth, un vapor de ruedas funciona en el asentamiento desde 1946 y el primer anuncio apareció en 1866, que promociona a Siófok como una "ciudad balnearia en el lago Balaton".

Gracias a sus festivales, la ciudad se ha convertido ahora en una discoteca popular para los jóvenes, independientemente de la edad, todos pueden encontrar algo de su agrado. La Playa Grande, situada junto al paseo marítimo Petőfi, ofrece varios deportes acuáticos, toboganes y entretenimiento, pero más al este podemos llegar a la playa libre, que se extiende por varios kilómetros.

Tihany a Balaton északi partjának ékköve, amely igazán pompás táji és természeti adottságokkal rendelkezik. Magyarország egyik legszebb fekvésű települése a magyar tengert két medencére osztó Tihanyi-félszigeten fekszik. Különleges nevezetessége a tihanyi visszhang, amely a Tihanyi Bencés Apátság és a Visszhangdomb között megfigyelhető, elsősorban tiszta, csendes időben. A tihanyi tájat vulkanikus erők formálták, ennek ékes bizonyítéka az a két kaldera, melyekben a Belső- és a Külső-tó kialakult, illetve a vulkanikus utótevékenység során kialakult

közel száz gejzirkúp. A félsziget ezen kívül számos ritka növény- és állatfajnak ad otthont; ezek megőrzésére 1952-ben itt hozták létre Magyarország első tájvédelmi körzetét. Ma domboldalain szőlők, legelők, erdők és levendulaültetvények találhatók.

A régészeti vizsgálatok során megállapították, hogy a félsziget már az őskorban is lakott volt. Vízről védett fekvése népszerű lakóhellyé tette a bronzkor és a vaskor során, de a római kor pannóniai népei is lakták. A mai település eredete viszont a középkorra nyúlik vissza. I. András király 1055-ben tette a királyi család temetkezőhelyének színhelyévé, ami miatt bencés monostort építettek ide, amelyet a XVI.-XVII. századi török háborúk idején várrá alakítottak át. A mai Tihany jelképeként szolgáló kéttornyú apátság 1752-ben épült, barokk stílusban.

Tihany kedvelt turisztikai célpont. A települést komp köti össze Szántóddal, így látogatása akár egy idilli hajókirándulással is összeköthető. A partról kellemes séta vezet az apátsághoz, majd a Pisky sétányon továbbhaladva a Visszhangdombig is eljuthatunk. Itt található a Szabadtéri Néprajzi Múzeum. Ha erre járunk, ne hagyjuk ki az Ófaluban található fazekasházat, a református templomot, a kálváriát, de a Babamúzeumot sem, ahol népviseletbe öltöztetett porcelánbabákat tekinthetünk meg.

A Balaton nyugati sarkában, a Zala folyó torkolatánál találjuk **Keszthelyt**. A Zalaidomság és Keszthelyi-fennsík dombjai, hegyei ölelik körbe a várost, éghajlatát pedig az Adriai tenger közelsége teszi kiegyensúlyozottá.

Tihany es la joya de la costa norte del lago Balaton, que tiene un paisaje y características naturales verdaderamente magníficos: uno de las localidades más bellas de Hungría se encuentra en la península de Tihany, que divide el mar húngaro en dos cuencas. Su atractivo especial es el eco de Tihany, que se puede observar entre la abadía de Tihany y Colina de Eco,

principalmente en un tiempo despejado y tranquilo. El paisaje de Tihany fue moldeado por fuerzas volcánicas, como lo demuestran las dos calderas en las que se formaron los lagos interior y exterior y los casi cien conos de géiser que se formaron durante las secuelas volcánicas. La península también alberga una serie de especies raras de plantas y animales. Para preservarlos, la primera área de protección del paisaje de Hungría se estableció aquí en 1952. Hoy existen viñedos, pastos, bosques y plantaciones de ladera en las laderas.

Las excavaciones arqueológicas han demostrado que la península ya estaba habitada en tiempos prehistóricos. Su ubicación protegida por el agua lo convirtió en una residencia popular durante la Edad de Bronce y la Edad de Hierro, pero también fue habitada por los pueblos panónicos de la época romana. Sin embargo, los orígenes del asentamiento actual se remontan a la Edad Media. El rey Andrés I lo convirtió en el sitio del cementerio de la familia real en 1055, razón por la cual se construyó aquí un monasterio benedictino. Esto fue convertido en castillo durante las guerras turcas de los siglos XVI-XVII. La abadía de dos torres, que sirve como símbolo de la actual Tihany, fue construida en 1752 en estilo barroco.

Tihany es un destino turístico popular. El asentamiento está conectado con Szántód por ferry, por lo que su visita se puede conectar con un agradable viaje en barco. Un agradable paseo desde la orilla conduce a la abadía, luego podemos continuar por el paseo de Pisky hasta la Colina de Eco. Aquí está el Museo Etnográfico al Aire Libre. Si estamos por aquí, no debemos dejar de visitar la casa de alfarería de Ófalu, la iglesia reformada, el Calvario, pero también el Museo de la Muñeca, donde podemos ver muñecos de porcelana vestidos con trajes típicos.

En la esquina occidental del lago Balaton, en la desembocadura del río Zala, encontramos **Keszthely**. Las colinas y montañas de las colinas de Zala y la meseta de Keszthely rodean la ciudad, y su clima se equilibra con la proximidad del mar Adriático.

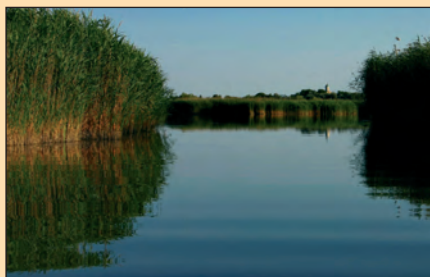
Keszthely nem csak mint üdülőtelepülés, hanem mint történelmi emlékhely is fontos szerepet tölt be a magyar turizmusban, elsősorban a Ffestetics kastélyáról ismert. A kastély építése 1745-ben vette kezdetét és a család legjelentősebb alakjához, Ffestetics Györgyhez köthető aranykora. Hogy kielégítse a kastély szakemberszükségletét, 1797-ben megalapította Európa első mezőgazdasági főiskoláját, a Georgikont. Ezt követően könyvtári szárnyat épített a kastélyhoz, számos folyóirat, szépirodalmi mű megjelenését támogatta és itt rendezte meg azokat a Helikon ünnepségeket, ahol a Dunántúl legnevesebb költőit, íróit vonultatta föl. Az ő üzemében készült el a Balaton mindenkor legnagyobb vitorlášajója, a Phoenix is. A kastély a mai napig látogatható, illetve konferenciaközpontként és esküvők helyszínéeként is üzemel.

Keszthely vízpartjának különlegessége a Szigetfürdő, amely az első vízre épített fürdőház Magyarországon. Első változata 1864-ben készült, majd 1893-ban díszes bejáratl látták el és kibővítették két szigetből álló fürdővé. Mindez az 1960-as évek során lebontásra került és csak az 2000-es évek második felében építették újra, megőrizve XIX. századi arculatát, de igazolva a modern igényekhez.

Nyáron Badacsonyra és Balatonlellére hajózhatsz a településről, de a közelben találjuk a Sármelléki repülőtér is, amely elsősorban Németországból fogad repülőket. A Ffestetics kastély rengeteg kulturális programot kínál az egész év során, egyedülálló például nemzetközi komolyzenei fesztiválja. Ezen kívül 2013 óta minden szeptember elején nemzetközi verklifesztivált rendeznek a városban.

Bár a Balaton méltán népszerű mind a magyarok, mind az ide érkező külföldiek körében, ne felejtszünk meg másik üdülőtavunkról, a Velencei tóról sem. **Gárdonyi, Agrád és Sukoró** mind a Velencei tó üdülövárosai, amelyek a kedvező vasúti összeköttetésének köszönhetően mind Budapestről, mint Székesfehérvárról kevesebb, mint egy óra alatt elérhetőek.

Gárdonyi főleg az idősebb korosztály tagjai által kedvelt, sokan közülük nyugdíjas éveikre a vízpartra települnek, hogy a csendes és nyugodt életvitelt élvezzék. Így tett Ricardo és Graciela Salvatierra is, amikor Argentínából a Velencei tó partjára költöztek. Hallgassuk meg most az ő történetüket és beszámolójukat az ország ezen részéről!

Gárdonyi főleg az idősebb korosztály tagjai által kedvelt, sokan közülük nyugdíjas éveikre a vízpartra települnek, hogy a csendes és nyugodt életvitelt élvezzék. Így tett Ricardo és Graciela Salvatierra is, amikor Argentínából a Velencei tó partjára költöztek. Hallgassuk meg most az ő történetüket és beszámolójukat az ország ezen részéről!

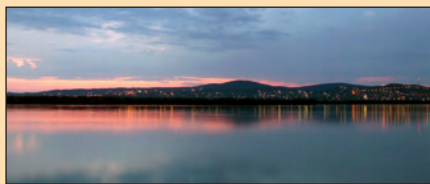

Keszthely juega un papel importante en el turismo húngaro no solo como un lugar de vacaciones, sino también como un monumento histórico, principalmente conocido por su castillo Festetics. La construcción del castillo se inició en 1745 y su edad de oro se puede atribuir a la figura más significativa de la familia, György Festetics. Para satisfacer las necesidades para especialistas del castillo, en 1797 fundó la primera escuela agrícola de Europa, el Georgikon. Después de eso, construyó un ala de biblioteca para el castillo, apoyando la publicación de varias revistas y obras de ficción, y organizando las ceremonias de Helikon aquí, donde desfilaron los poetas y escritores más famosos de Transdanubia. El velero más grande del lago Balaton, Phoenix, también se construyó en su fábrica. El castillo todavía se puede visitar hoy y sirve como centro de conferencias y lugar para bodas.

Una característica especial del paseo marítimo de Keszthely es la Szigetfürdő, que es la primera casa de baños a base de agua en Hungría. Su primera versión se hizo en 1864, luego en 1893 se le dio una entrada ornamentada y se expandió en un balneario de dos islas. Todo esto fue demolido durante la década de 1960 y solo reconstruido en la segunda mitad de la década de 2000, conservando la imagen del siglo XIX., pero adecuada a las necesidades modernas.

En verano podemos navegar a Badacsony y Balatonlelle desde la localidad, pero también podemos encontrar cerca el aeropuerto de Sármellék, que recibe vuelos principalmente desde Alemania. El Castillo Festetics ofrece una gran cantidad de programas culturales durante todo el año, incluido un festival internacional de música clásica único. Además, desde 2013, se celebra un festival internacional de laúd en la ciudad a principios de septiembre.

Aunque el lago Balaton es justificadamente popular entre los húngaros y los extranjeros que vienen aquí, no nos olvidemos de nuestro otro lago de vacaciones, el lago Velence. **Gárdony, Agrád y Sukoró** son algunas ciudades turísticas

en la orilla sur del lago Velence, a las que se puede llegar en menos de una hora desde Budapest y Székesfehérvár gracias a su conexión ferroviaria favorable.

El lago Velence es principalmente popular entre los miembros del grupo de mayor edad, muchos de los cuales se establecen en el paseo marítimo durante sus años de jubilación para disfrutar de un estilo de vida tranquilo y pacífico. También lo hicieron Ricardo y Graciela Salvatierra cuando se mudaron de Argentina a las orillas del lago Velence. ¡Ahora escuchen su relato y su descripción de esta parte del país!

Ricardo és Graciela Salvatierra: Csodálatos Magyarország

Magyarországról szólva csak azt mondhatjuk, hogy csodálatos. Gyönyörű felfedezésre váró tájak; sok ősi és modern város; vendégszerető és barátságos emberek jellemzik.

Amikor először jártunk itt 2010-ben, megtapasztaltuk mindezt és még sok mást. Lenyűgöztek a Budapesten és más városokban tett séták, mint például Székesfehérváron, Egerben, Győrben, Sopronban, Debrecenben, Miskolcon. Az országban megtalálhatjuk egyszerre a régit és az újat, minden más és vonzó, de mindent áthat egy természetes magyar szellemiség.

A magyarországi élet nagyon kiszámítható, minden a várakozásoknak megfelelően működik, ami jelentősen megkönnyíti az állampolgárok életét. Az alacsony munkanélküliség és az infláció lehetővé teszi, hogy előre tervezhessen az ember.

A nap nagyon korán kezdődik a reggelivel, amely bőséges, hiszen délután 5-ig ki kell, hogy tartson, amikor az emberek visszatérnek a munkából vagy az iskolából. A család 6-kor együtt vacsorázik és megosztja a napi tapasztalatait.

A hétvégék nagyon népszerűek Magyarországon. A családok kerékpárral mennek kirándulni, piknikeznek a parkokban, vagy elmennek egy termálfürdőbe.

Nem nehéz alkalmazkodni ehhez az életmóddhoz, ha egy bevándorló be szeretne illeszkedni a magyar kultúrába és elmélyíteni a nyelvtudását.

A magyar olyan ember, aki tiszteli önmagát és tisztel másokat is. Itt mindent mindig „kérem szépen”-nel kérnek, és köszönetet mondanak azért, amit kapnak. A kommunikáció közvetlen és csavarok nélküli.

Az olvasó most biztosan azon tűnődik, hogy nehéz volt-e nekünk. A válasz az, hogy el kell tudni nyerni az embernek a helyét. Alázattal kell lenni, ha hibázunk beszéd közben, és kedvesen venni, ha kijavítanak, hiszen sok egyszerű dolgot is másképp hívnak; például a puha fagyalt „csavartfagyit”.

Mint az elején mondtuk, Magyarországon élni csodálatos, csak bele kell menni vágni és sokat tanulni a helyi nyelvet, ami a magyar kultúra alapja.

Ricardo y Graciela Salvatierra: Maravillosa Hungría

Al hablar de Hungría, solo podemos decir que es maravillosa. Hermosos paisajes para recorrer; ciudades con mucha historia antigua y reciente; su gente, hospitalaria, amable.

Cuando la conocimos por primera vez en 2010, experimentamos todo eso y más. Nos fascinó caminar por Budapest y otras ciudades como Székesfehérvár, Eger, Győr, Sopron, Debrecen, Miskolc. Allí se encuentra lo viejo y lo nuevo, cada una diferente y atractiva, sin perder su natural espíritu húngaro.

La vida en Hungría es muy predecible, todo funciona como se espera que así sea y facilita la vida al ciudadano. El bajo desempleo e inflación permiten planificar a futuro.

La jornada comienza muy temprano con el desayuno que es abundante y tiene que durar hasta las 5 de la tarde, en que se regresa del trabajo o la escuela para que toda la familia junta pueda cenar a las 6 y compartir su experiencia diaria.

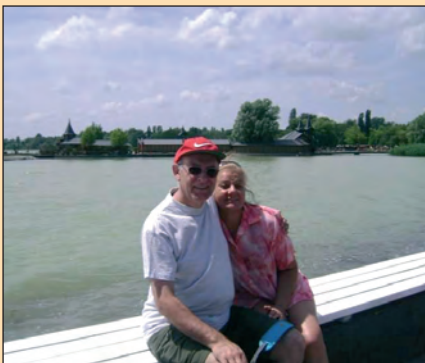
Los fines de semana son muy apreciados en Hungría. Las familias salen en bicicletas o hacen picnic en parques o bien van a algún baño termal.

No es difícil adaptarse a este modo de vida siempre que el inmigrante tenga la voluntad de insertarse en la cultura húngara y profundizar el conocimiento del idioma.

El húngaro es una persona respetuosa de lo propio y también respeta al otro. Aquí siempre todo se pide "por favor" y se agradece. Su hablar es directo y sin vueltas.

Seguramente el lector debe preguntarse si ha sido difícil para nosotros. La respuesta es que hay que ganarse el lugar. Aprender con humildad a equivocarse al hablar y ser corregido amablemente, como también que las cosas comunes se llaman distinto; por ejemplo: el helado soft "csavartfagyi" (tornillo).

Como dijimos al comienzo, vivir en Hungría es maravilloso, solo hay que atreverse a hacerlo y estudiar mucho su idioma que es la base de su cultura.

Nekünk szerencsére már volt némi kulturális és nyelvi alapunk mielőtt ide érkeztünk, hiszen Graciela apukája Magyarországon született, Gombos faluban, ami ma Szerbiához tartozik. Trianon után emigrált Argentínába, hiszen az új Jugoszlávia nem volt biztonságos a családjá számára. Ő tanított nekem is sok mindent az országról.

Mind Graciela apukája, mind nagyszülei magyarul beszéltek otthon, a magyar kultúra és gasztronómia pedig meghatározó része volt életüknek. Kacsákat és libákat tartottak az udvarban és egy kis Magyarországot rendeztek be maguknak. A magyar ünnepeket is mindig megtartották, hiszen büszkék voltak gyökereikre.

Édesapja honvágya meghatározó része volt Graciela életének, így talán ez predeterminálta arra, hogy vissza kellett térnie. Egy idő után pedig mindketten kezdtük úgy érezni, hogy minden Magyarország felé terelt minket. 2010 után minden évben itt töltöttük szabadságunkat és minden alkalommal egyre jobban beleszerettünk az országba.

Sukorót azért választottuk, mert egy ismerős család is ide költözött, így a kezdetektől nem voltunk egyedül. Illetve ez egy nagyon nyugalmas hely az idősebb korosztály számára, mivel itt az egész év során biztonságban érezhetjük magunkat. Voltunk már itt az egyik első látogatásunk során, akkor körbesétáltuk, felmáztunk a Bence-hegyre és rögtön elnyerte tetszésünket.

Ma már mindketten magyar állampolgárok vagyunk, de azért próbáljuk a saját kultúránkat is átadni a helyiek számára, ha van rá érdeklődés. Két éven keresztül a helyi általános iskolában tanítottunk spanyol nyelvet, ami azért volt különleges, mert akkor még alig beszéltünk magyarul, így spanyolul kellett megértetnünk magunkat. Szerencsére mindenki nagyon kedvesen fogadott bennünket.

Mióta ideköltöztünk, két párhuzamos világban élünk. Gyermekkorunk, lányunk és unokáink Dél-Amerikához kötnek, de már itt is teljes mértékben itthon érezzük magunkat. 2016-ban ide költözött két fiunk is, így majdnem az egész család kezd visszatérni azokhoz a gyökerekhez, amelyeket Graciela édesapja több, mint 100 éve az országban hagyott.

Afortunadamente, ya teníamos una base cultural y lingüística antes de venir aquí, ya que el padre de Graciela nació en Hungría, en el pueblo de Gombos, que ahora pertenece a Serbia. Emigró a Argentina después de Trianon, ya que la nueva Yugoslavia no era segura para su familia. Él también me enseñó mucho sobre el país.

Tanto el padre como los abuelos de Graciela hablaban húngaro en casa, y la cultura y gastronomía húngaras jugaron un papel crucial de sus vidas. Mantuvieron patos y ganosos en el patio y establecieron una pequeña Hungría para ellos. Las fiestas húngaras también se celebraron siempre, ya que estaban orgullosas de sus raíces.

La nostalgia de su padre fue una parte definitoria de la vida de Graciela, así que quizás esto predeterminó que tuviera que regresar. Y después de un tiempo, ambos empezamos a sentir que todo nos estaba conduciendo hacia Hungría. Cada año después de 2010, pasamos nuestras vacaciones aquí y cada vez nos enamoramos más y más del país.

Elegimos Sukoró porque aquí también se mudaron nuestros amigos, por lo que no estábamos solos desde el principio. Y este es un lugar muy tranquilo para el grupo de mayor edad, ya que aquí podemos sentirnos seguros durante todo el año. Ya estábamos aquí en una de nuestras primeras visitas, luego caminamos por el pueblo, escalamos el monte Bence e inmediatamente ganó nuestro favor.

Hoy, ambos somos ciudadanos húngaros, pero tratamos de transmitir nuestra propia cultura a los lugareños, si tienen interés. Dimos clases de español en la escuela primaria local durante dos años, lo cual fue especial porque apenas hablábamos húngaro en ese momento, así que teníamos que hacernos entender en español. Afortunadamente, todos nos recibieron con mucha amabilidad.

Desde que nos mudamos aquí, hemos vivido en dos mundos paralelos. Nuestra infancia, nuestra hija y nuestros nietos están vinculados a América del Sur, pero ya nos sentimos completamente en casa aquí. Nuestros dos hijos también se mudaron aquí en 2016, por lo que casi toda la familia está comenzando a volver a las raíces que dejó el padre de Graciela en el país hace más de 100 años.

Sturniolo Máthé Maru: Córdoba magyar fiataljai – visszatekintés a klub utolsó éveire

A fiatalok mindig is jelen voltak a Cordobai Magyar Klub életében, bár különböző okokból kifolyólag néha egységesebbek voltak, mint máskor. Azonban az elmúlt évek során a fiatalok úgy jöttek össze, mint még soha. 2016-ban Püski Zsuzsi párjával, Mózes Márkkal együtt lehetővé tette ezt. Megérkezésük előtt néhányan név szerint ismertük egymást a fiatalok közül, néhány arc ismerős volt, vagy volt, akit fotón láttunk előtte, de soha nem találkoztunk személyesen és így barátságok kialakítására sem volt lehetőség. Zsuzsi nagy lelkesedéssel fogta össze a cordobai magyar közösséget. Ő szervezte meg az első találkozót, meghívva mindannyiunkat, hogy együtt töltsünk egy délutánt egy finom és jellegzetes magyar leves kíséretében. Emlékszem, nagyon szórakoztató délután volt, többen úgy néztünk egymásra, hogy tudtuk, valahonnan már ismerjük egymást. Játszottunk, bemutatkoztunk, elmeséltük a családi történeteinket, és kipróbáltunk egy házi készítésű pálinkát, amelyet az egyik srác hozott ajándékba erre az alkalomra.

Ebben a pillanatban elszakíthatatlan kötelék jött létre a fiatalok között.

A találkozók továbbra is folytak, ahol soha nem hiányzhattak a magyar fogások, a nevetés és a magyar nyelv szórakoztató elsajátítása.

Egyre több pillanatot és örömet kezdünk megélni együtt: táborok, az ország képviselete Magyarországon, különböző közösségekben, diaszpórai kirándulások és találkozók hazánk más magyar fiataljaival, és számos egyéb tevékenység.

Növekszünk, és a fiatalok új generációi csatlakoznak hozzánk. Szerencsénk, hogy már ismerjük egymást, és hogy nagyon szoros a kapcsolat köztünk. A legidősebb fiatalok és a legfiatalabb gyermekek közötti kötelék nagyon különleges. Szívünkön viseljük egymás sorsát, szeretnénk tanulni egymástól, és mindig ugyanabba az irányba haladni.

A tisztelet, a szeretet, az empátia és az együttműködés azok a szavak, amelyek hasonló értékek köré egyesítik ezt a gyönyörű csoportot, amely napról napra növekszik.

Maru Sturniolo Máthé: Los jóvenes húngaros cordobeses – recordando los últimos años en el club

Jóvenes en el Club Húngaro de Córdoba siempre hubo. Tal vez, por algunas circunstancias, unas veces más unidos que otras. Pero fue en los últimos años que los jóvenes se unieron como nunca. En el 2016, con la llegada de la becaria Zsuzsi Püski junto con su pareja Márk Mózes, esto fue posible. Tal vez, antes de su llegada, nos conocíamos entre los jóvenes por nombres, por rostros familiares, por habernos visto en alguna foto, pero nunca habernos conocido en persona y con posibilidad de establecer una amistad. Fue Zsuzsi, con su gran entusiasmo de unir a la comunidad húngara de Córdoba quien organizó el primer encuentro, invitándonos a todos a compartir una tarde y una rica sopa típica húngara. Recuerdo que fue una tarde muy divertida, entre varios nos mirábamos con cara de complicidad, sabiendo que de alguna forma ya nos conocíamos. Jugamos, nos presentamos, contamos nuestras historias familiares y hasta probamos un palinka casero que un joven llevó de regalo para la ocasión.

A partir de ese momento, se crearon vínculos muy lindos entre los jóvenes.

Los encuentros siguieron sucediendo, en donde la comida, las risas y aprender el idioma húngaro de forma divertida, nunca faltaron.

Comenzamos a compartir cada vez más momentos y alegrías. Campamentos, representaciones del país Hungría en diferentes colectividades, viajes de la Diáspora y encuentros con otros jóvenes húngaros de nuestro país, y un sinfín de actividades más.

Nosotros vamos creciendo y nuevas generaciones de jóvenes comienzan a llegar. Tenemos la suerte de que ya nos conocemos y que exista un vínculo muy cercano. El trato entre los jóvenes más grandes y los más niños es muy especial. Existe mucho cuidado entre nosotros, con ganas de aprender uno del otro y siempre ir juntos hacia el mismo lado.

Respeto, cariño, empatía y colaboración son algunas de las palabras que identifican a este bello grupo que día a día crece más.

Nem felejtettem el a másik öt ösztöndíjast sem, akik segítettek nekünk a magyarság felé vezető úton:

- Hartmann-Kakucska Mária, aki szortírozta a klub könyveit és magyar nyelvű órákat tartott.
- Paár Eszter az érdekes történelmi előadásaival.
- Fehér Olga, hímzéssel, főzéssel, filmklubokkal és személyre szabott magyar órákkal.
- Bába Hajni, aki elkísért minket az Első diaszpóra táborba.
- Molnár Judit, akivel ugyan a járványhelyzet miatt kevesen tudtak személyesen találkozni, de élveztük a Zoomon folytatott előadásait, a főzőtanfolyamot, a nyelvórákat és a havi hírlevelet, amelyen keresztül még inkább közösségé formálódtunk és jobban megismertünk egymást és anyaországunkat is.

Szívből hálásak vagyunk Magyarországnak azért, hogy lehetőséget biztosított számunkra a „Körösi Csoma Programban” való részvételre, és hogy megoszthattuk és gyakorolhattuk az ösztöndíjasokkal a kettős magyar–argentín identitásunkat.

No me olvidé de las otras 5 becarias que nos ayudaron en nuestro camino hacia la húngaridad:

- María Hartmann-Kakucska, quien clasificó los libros de nuestro Club y dio clases de idioma húngaro
- Esther Páar, con sus interesantes charlas de historiadora
- Olga Fehér, con sus habilidades con el bordado, la cocina, los filmclub y las clases personalizadas de húngaro.
- Hajni Bába, que nos acompañó en el Primer Campamento de la Diáspora
- Judit Molnár, a quien pocos tuvieron el gusto de conocer personalmente debido a la Pandemia, pero disfrutamos a través de sus charlas por Zoom, sus Clases de cocina, sus Clases de idioma y el boletín mensual por el que logramos unirnos y conocernos más entre nosotros y también sobre nuestra madre patria.

Agradecemos profundamente al gobierno de Hungría por proporcionarnos el “Körösi Csoma Program” y poder compartir y practicar con las becarias nuestra doble identidad húngaro-argentino.

Walter María Elena: Walter Gustav családjának története

Édesapám Pesten született, 1912. február 10-én. Az ő édesapját Alois María Walternek, édesanyját pedig María Mayernek hívták. Alois nagyapám az első világháborúban halt meg, harcolva az orosz front ellen. Mária nagymamám 25 évesen maradt özvegy, négy gyerekkel: apámmal, aki a legidősebb volt, Ilona nagynénémmel és az ikrekkel, akik kanyaróban haltak meg, amikor még nagyon kicsik voltak.

Édesapámnak már egészen fiatal korától el kellett tartania családját, és amikor befejezte tanulmányait, a villamosok és a gépkocsik gyártásának szentelt Ganz-házban kezdett dolgozni.

Apám mindig nagyon szerette a sportokat, munkatársaival és barátjával, Desiderio Botlikkal focizott. Volt egy saját kajakja, amellyel a Dunán hajózott. Teniszezett és szívesen úszott. Egészen fiatal korától a cserkészmozgalomhoz tartozott, így lehetősége volt részt venni egy Angliai Cserkész Dzsemborin. Szerette a hegyi életet és a különböző helyekre és országokba való utazást. Például Olaszország és Pompeii romjai nagyon elnyerték tetszését.

1938-ban Argentínába kellett jönnie, mert a kormány mozdonyokat vásárolt Magyarországról. Az technikai csapat részeként jött ide, hogy összeszerelésükben segédkezzen.

Amikor vállalkozott az útra, német útlevéllel távozott Magyarországról, mivel addigra már megalakult a Harmadik Birodalom.

Két nappal az érkezés után, október 12-én, ijedten ébredt, mert lövéseket hallott, és eszébe jutott, hogy mindig azt olvasta, hogy Argentínában „sok forradalom van”. Kiderült, hogy az ágyúlövések az Amerika felfedezésének megünneplésére szervezett esemény részei voltak. Amint megérkezett, lenyűgözte Buenos Aires városa, amelynek szépsége hasonlított Európa varázsához és kozmopolita épületeihez. Amíg Argentínában dolgozott, kitört a második világháború, ezért maradnia kellett. Nagymamám azt írta neki, hogy inkább soha többé nem lássa, csak nehogy részt kelljen vennie a háborúban.

María Elena Walter: Historia de la familia de Gustav Walter

Mi papá nació en Pest el 10 de febrero en 1912. Su papá se llamaba Alois María Walter y su mamá María Mayer. Mi abuelo Alois murió en la Primera Guerra Mundial, peleando contra el frente ruso. Mi abuela María quedó viuda a los 25 años con cuatro niños: mi papá, el más grande, mi tía Ilona y las mellizas que fallecieron de sarampión, siendo muy pequeñas.

Él desde muy chico tuvo que sostener su familia y cuando terminó sus estudios entró a trabajar en la Casa Ganz, que se dedicaban a la producción de tranvías y cochemotores.

A mi papá siempre le gustaron mucho los deportes, jugaba al fútbol con sus compañeros de trabajo, y con su amigo Desiderio Botlik. Tenía un kayak con el cual navegaba en el Danubio. Jugaba al tenis y también disfrutaba muchísimo nadar. Desde muy chico perteneció al Movimiento Scout, llegando a participar en un Jamboree Scout Mundial en Inglaterra. Le encantaba la vida en la montaña y viajar a diferentes lugares y países. Por ejemplo, Italia y las ruinas de Pompeya.

En 1938 tuvo que venir a Argentina porque el gobierno había comprado cochemotores a Hungría. Vino como parte del cuerpo técnico para asesorar el armado de los mismos.

Cuando emprendió el viaje, salió de Hungría con pasaporte alemán, ya que se había conformado el Tercer Reich.

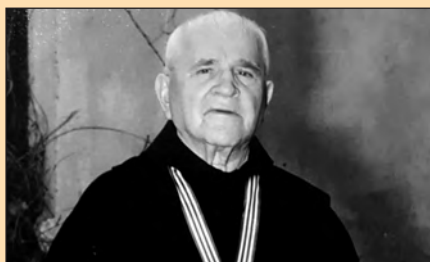
A los dos días de haber llegado, el 12 de octubre, se despertó muy asustado, porque escuchaba cañonazos y él siempre había leído que en Argentina había “muchas revoluciones”. Resulta que los cañonazos formaban parte de los festejos del descubrimiento de América. Apenas llegó quedó impresionado con la ciudad de Buenos Aires, por su belleza similar a la europea y sus construcciones tan cosmopolitas. Al tiempo de estar trabajando en Argentina estalló la Segunda Guerra Mundial, lo cual fue el motivo por el cual tuvo que quedarse. Mi abuela le escribió que prefería no verlo nunca más, antes que tuviera que participar de las contiendas bélicas.

Ezalatt az Állami Vasútnál kezdett dolgozni, aminek következtében a Santa Fe tartományban található San Cristóbalba került, ahol később letelepedett és megismerkedett édesanyámmal, Nelly Cabuttival. 1943-ban házasodtak össze. Két évvel később megszületett María Teresa nővérem, majd 1948-ban Gustavo bátyám és 1957-ben én, María Elena.

Amikor a nővéremnek el kellett kezdenie egyetemi tanulmányait, édesapám azt kérte, hogy helyezték át Córdobaba, hogy az egész család együtt költözhessen. Itt megerősítette a kapcsolatokat más magyar családokkal, és elkezdtek látogatni a Magyar Kört, amelyhez gyermekkorom legjobb emlékei kötődnek.

Édesanyám 1985-ben hunyt el, majd édesapám 1988-ban. Tartjuk a kapcsolatot a családunk Magyarországon élő tagjaival. Unokahúgom, Florencia Walter egy ideje meglátogatott minket. Itt megosztok néhány képet a magyarországi fotókkal készült emlékfüzetből és apám fiatalságáról.

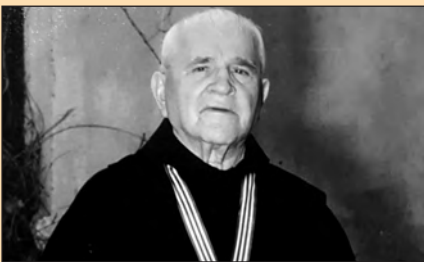

Al tiempo empezó a trabajar en Ferrocarriles del Estado, donde su destino fue San Cristóbal, provincia de Santa Fe. Allí se estableció, conoció a mi mamá Nelly Cabutti y se casaron en el año 1943. Dos años después nació mi hermana María Teresa, en el año 1948 mi hermano Gustavo y en el año 1957 nací yo, María Elena.

Cuando mi hermana tenía que empezar sus estudios universitarios, mi papá pidió el traslado a Córdoba, para que toda la familia se pudiera mudar. Ahí pudo estrechar vínculos con otras familias húngaras, empezando a frecuentar el Magyar Kör del cual tengo los mejores recuerdos de mi niñez.

Mi mamá falleció en el año 1985 y luego mi papá en el año 1988. Seguimos teniendo contacto con nuestra familia de Hungría, mi sobrina Florencia Walter estuvo visitándolos hace un tiempo. Acá les comparto algunas fotos del álbum de recuerdos de Hungría y de la juventud de mi papá.

Filipánics Mihály: A Filipánics/Sipos család története

Az, hogy az ember elmeséli családjának történetét, azt jelenti, hogy önmagát is reflektorfénybe állítja egy kicsit. Sokan csak egy részét ismerjük a családtagjaink élettörténetének és mindig bennünk él a kérdés, hogy kik voltunk és honnan jöttünk.

A technológiának és a Magyarországra tett útjainak köszönhetően el tudtam készíteni egy nagyon alapos családfát, olyannyi részlettel, amennyit csak fel tudtam kutatni, elérve egészen 1830-ig. Ettől az évtől kezdve vannak feljegyzéseim a Filipánics / Pehm családról és a Fodor / Sipos családról, akik a nagyszüleim voltak.

A veszprémi régióból származó Filipánics család 1700 előtt Pápoc városában élt. A mai feljegyzésekben is úgy említik a helyet, mint a Filipánics cipőkészítő mester háza. Fia, Filipánics Ignac 21 évesen feleségül vette a 24 éves Joós Máriát. 10 gyermekük született, közülük csak négy érte meg a felnőttkort. Egyikük, Filipánics István az első világháborúban veszítette életét, a fennmaradó három, József, Karolina, Ignác Magyarország különböző régióiban alapított családot.

Filipánics Ignác, apai nagyapám Pehm Szabinát vette feleségül, aki a Vas régióból, Felsőcsar városából származott. Itt telepedtek le és 7 gyermekük született a 21 év alatt, 5 fiú és 2 lány: Zoltán, Erzsébet, Géza, Mihály, Teréz, László és Péter.

A Filipánics család túlnyomó többsége megtartotta szüleinek hivatását, a cipész-mesterséget. Felsőcsar városában volt egy kis gazdaságuk, amely a család megélhetését biztosította. A második világháború és az 1956-os forradalom következtében a család fölbomlott; kénytelenek voltak más helyekre emigrálni. A határt átlépve Ausztria, Németország, Olaszország és Svédország irányába távoztak. Olaszországban hajóra szálltak, amely eredetileg Észak-Amerika felé tartott, de miközben úton voltak, a bevándorlókkal kapcsolatos döntések megváltoztak, ami miatt Dél-Amerika felé vették az irányt. Így érkeztek Argentínába, a Buenos Aires-i kikötőbe. Beletelt egy időbe, mire alkalmazkodtak a helyi szokásokhoz. Az adaptáció nem volt egyszerű, mivel a nyelv teljesen más volt, és a helyi szokások egyáltalán nem voltak hasonlóak az általuk ismeretekhez, de megőrizték terveiket és folytatták életüket.

A négy fiútestvér, Zoltán, Géza, Mihály és Péter itt alapítottak családot, a Buenos Aires-i magyar közösségben megismert nőkkel. Egyikük később az Egyesült Államokba emigrált.

Mihály, édesapám, fiatal és sportos volt, belépett a River Plate Clubba, ahol megtanulta a görög-római birkózás művészetét, és számos trófeát nyert a Klubnak és Argentínának is egy Uruguay-jal folytatott nemzetközi versenyen.

A legidősebb testvér, Zoltán, azt javasolta testvéreinek, hogy építsenek és igazgassanak egy cipőgyárat Buenos Aires Martines részén.

Miguel Filipánics: Historia de mi familia Filipánics/Sipos

Hacer un resumen del origen de una familia, implica hacer una breve presentación de ella; muchos solo conocemos parte de la historia de cada uno de los integrantes, y siempre quedará una pregunta, ¿quiénes éramos y de donde venimos?

Gracias a la tecnología y a los viajes que pude realizar a Hungría, pude confeccionar un árbol de familia muy detallado hasta donde pude investigar, llegando hasta el año 1830. Desde aquí tengo registros de la familia Filipánics/Pehm y parte de la familia Fodor/Sipos, ellos eran mis bisabuelos.

La familia Filipánics, era originaria de la región de Veszprém, vivieron en el pueblo de Pápoc, desde antes de 1700. En los registros de hoy todavía se recuerda el lugar como la casa de los Filipánics, de profesión Maestro Zapatero. Su hijo Filipánics Ignác con 21 años, se casó con María Jóos de 24 años. Tuvieron 10 hijos de los cuales llegaron a la edad adulta solo cuatro. Uno de ellos István Filipánics, falleció en la Primera Guerra Mundial, los tres restantes, József, Karolina, Ignác, formaron sus familias en diversas regiones de Hungría.

Ignacio Filipánics, mi abuelo paterno, se casó con Szabina Pehm de la región de Vas, del pueblo de Felsőcstar, donde se establecieron, tuvieron a lo largo de 21 años 7 hijos, 5 varones y 2 mujeres, Zoltán, Erzsébet, Géza, Mihály, Teréz, László y Péter.

La gran mayoría de los Filipánics mantuvieron la profesión de sus padres, la de Maestros Zapateros. En el pueblo de Felsőcstar, tenían una pequeña granja que trabajaban para el sustento familiar. Con los acontecimientos de la 2da Guerra Mundial y la revolución de 1956, gran parte de la familia se desintegró debiendo emigrar hacia otros lugares, saliendo por la frontera hacia Austria, Alemania, Italia y Suecia. Después de estar en Italia, abordaron un barco que en principio se dirigía hacia América del Norte, pero en su trayecto hubo un cambio de decisiones con los inmigrantes y éste se dirigió hacia Sudamérica y de esta forma llegaron a la Argentina, desembarcando en el Puerto de Buenos Aires. Tardaron en adaptarse a las costumbres locales. No fue fácil, ya que el idioma era totalmente diferente y las costumbres locales no eran nada parecidas a los que ellos conocían, pero siguieron adelante con sus proyectos de vida.

Los cuatro hermanos varones, Zoltán, Géza, Mihály y Péter, formando sus familias aquí con mujeres que conocieron dentro de la colectividad Húngara de Buenos Aires. Uno de ellos luego emigró a los Estados Unidos.

Mihály, mi padre, siendo joven y atlético, se asoció al Club River Plate, donde aprendió el arte de la Lucha Greco-romana, ganando varios trofeos para el Club y también para la Argentina en una contienda internacional con Uruguay.

El hermano mayor, Zoltán, propuso a sus hermanos construir y manejar una fábrica de calzados en la zona de Martínez, Buenos Aires.

Azon kívül, hogy folytatták ezt a családi hagyományt, részt vettek a „La Hungila Bame” rendezvényein a La Lucila-i helyszínen, a Buenos Aires-i közösség történelmi találkozóhelyén, amely később megszűnt és amelynek helyét az Olivosban található Hungaria vett át.

Ezen a helyen jelent még édesapám életében egy fiatal hölgy, egy másik bevándorló család lánya, aki a szövetségi fővárosban élt. Neve Sipos Emma volt, Argentínában született 1936. május 15-én, Alejandro Sipos és Emodor Mária Fodor lányaként.

Alejandro Sipos 1907. április 12-én született Magyarországon, Zala megyében, Pusztamagyaród községben. Ácsmesterek családjából származott, Sipos Károly és harmadik feleségének, Kalman Rosaliának utolsó fia. Voltak féltestvérei, akikről nem maradtak feljegyzések, csak fotó, ahol a szüleivel és 3 nővérével együtt láthatóak.

Még fiatal, csak 17 éves volt, mikor 1929-ben elhagyta Magyarországot. Olaszországban elsajátította a szabómesterséget, amelyet később Argentínában alkalmazott a „Sasteria Sipos” nevet viselő szabóüzletben.

Mientras cumplían con este trabajo de tradición familiar, por otro lado asistían al “Club Húngaro Bame” en la localidad de La Lucila, un histórico lugar de reunión de la colectividad de Buenos Aires, que después desapareció y dio origen al Hungría, hoy ubicado en Olivos.

En este lugar, iba a aparecer en la vida de mi padre una señorita, hija de otros inmigrantes húngaros, que vivían en la Capital Federal, Emma Sipos nacida en Argentina el 15 de mayo de 1936, hija de Alejandro Sipos y de Emma María Fodor.

Alejandro Sipos había nacido el 4 de diciembre de 1907 en Hungría, en la región de Zalamegy, en el pueblo Puzstamagyaród. Descendía de una familia de carpinteros, hijo de Károly Sipos, y último hijo de la tercera esposa, Rosalía Kálmán. Tuvo medio hermanos y hermanas, de los cuales no quedaron registros, solo quedó una foto donde se lo ve junto a sus padres y sus 3 hermanas.

Siendo joven, con tan solo 17 años, salió de Hungría en 1929. Aprendió el oficio de sastre en Italia, que luego lo aplicaría en Argentina en la sastrería que llevaba su apellido, “Sastrería Sipos”.

Nagymamám, Fodor Mária Emma Magyarországon született, Budapesten 1915. május 17-én. Alejandro Fodor és Teréz Walter lányaként született és volt egy testvére Alejandro Fodor. Fiatalon szüleiük Argentínába küldték őket.

Nem tudtam kinyomozni, hogy Alejandro Sipos nagypapám mikor és hol ismerkedett meg Fodor Emmával. Buenos Airesben házasodtak össze, egyetlen lányuk született, Sipos Emma, az édesanyám.

Nem sokkal 1955-ben kötött házasságuk után 1956. május 20-án Miguelnek és Emmának megszületett első gyermekük, Miguel Alejandro, majd egy évvel később, 1957. június 24-én Liliana Edith nővérem is.

1959-ben szüleim úgy döntöttek, hogy Córdoba városában telepednek le, hogy itt kezdjenek új életet. Vásároltak egy házat és egy raktárat is, amelyet cipőgyárrá alakítottak át, a La Salle iskola közelében, a Recta Martinolli utcában. Úgy döntöttek, itt fogok főiskolai és kereskedelmi szakértőként tanulni. 1961 és 1975 között húgom, Liliana viszont amellet a Csáky ház mellett található Claret iskolában tanult, amely később a Magyar Kör központja lett.

1959 végén nagypapám, Alejandro is elhagyta a Buenos Aires-i szabóműhelyt, és Córdoba városába költöztek, ahol házat építettek a miénk előtt. Itt a szabó tevékenységének szentelte magát nyugdíjazásáig.

Ez a ház volt az, ahol 1971-ben a Córdobai Magyar Kör története kezdetét vette. Itt tartották az első ülést és közgyűlést, ahol megírták a Kör működésének alapszabályait. A jegyzőkönyv tanúsítja az összes jelenlévőt és azt a szavazást, amely során az Első Igazgatószám tagjait választották ki. Alejandro Sipos nagypapámat választották a jelenlevők közül a Córdobai Magyar Kör első elnökének.

Mi abuela, Emma María Fodor nació en Hungría en Budapest, el 17 de Mayo de 1915. Era hija de Alejandro Fodor y de Teréz Walter, tuvo un hermano Alejandro Fodor. Siendo jóvenes sus padres los trasladaron a la Argentina.

No puedo precisar cuando y donde se conocieron mis abuelos Alejandro Sipos con Emma María Fodor. Ellos se casaron en Buenos Aires, tuvieron una sola hija a Emma Sipos, mi madre.

Poco tiempo después del casamiento en el año 1955, Miguel y Emma tienen el primer hijo Miguel Alejandro, el 20 de mayo de 1956 y posteriormente el 24 de junio del año 1957, nacería mi hermana Liliana Edith.

En 1959, mis padres decidieron radicarse en la ciudad de Córdoba para empezar una nueva vida. Compraron una casa y también un galpón que se transformó en una fábrica de calzados cerca del Colegio La Salle sobre la Recta Martinolli. Decidieron que iba a cursar mis estudios de Bachiller y Perito Mercantil aquí. Entre los años 1961 y 1975, mi hermana Liliana, en cambio, iba a cursar en el Colegio Claret ubicado al lado de la casa de Csáky que posteriormente iba a ser el Centro Húngaro.

A fines del año 1959, mi abuelo Alejandro también dejó la Sastrería de Buenos Aires y se trasladaron a la ciudad de Córdoba, donde construyeron una casa en frente de la nuestra. Aquí se dedicó a su actividad como sastre hasta su jubilación.

Fue en esta casa que en el año 1971 daría lugar al inicio de la historia del Centro Húngaro de Córdoba. Aquí se realizó la primera reunión y Asamblea donde se redactó el Estatuto que marcaría el rumbo de este Centro. En su acta están inscriptos todos los presentes y también la votación que realizaron para conformar los integrantes de la Primera Comisión Directiva. Mi abuelo, el Señor Alejandro Sipos, fue elegido entre los presentes como el primer Presidente del Centro Húngaro de Córdoba.

A húgommal magyar bevándorlók között nőttünk fel, akik közül mindenkinek megvolt a saját története. Amikor 27 és 28 évesek voltunk, családot alapítottunk. Egyrésztől Liliana Edith nővérem Sergio Angellinivel, akivel egy fiuk született, Nicolas.

Én Ana Maria Yossennel kötöttem házasságot és négy gyermekünk született: Carolina, Ignacio, Cecilia és Esteban, akikhez később két unoka, Mateo, Carolina fia és Jazmin, Cecilia lánya csatlakozott. Mindannyiuk az életüknek bizonyos pontjain részt vettek különböző rendezvényeken a Magyar Körben. Katonai pályafutásom korlátozott abban, hogy minden hétvégén jelen lehessenek a Magyar Körben, de ennek ellenére időt szántam rá, hogy segítsen az Igazgatóságot a különböző rendezvények és ünnepek megszervezésében és előkészítésében.

2000-ben, amikor Buenos Airesben állomásoztam, kaptam egy nagyon különleges meghívást Loran Ferenc úrtól (a Magyar Honvédség nyugalmazott kapitányától), aki a Magyar Honvédelmi Minisztérium felkérését teljesítette. Ennek során meghívta az összes olyan magyar kivándorlók gyermekét, akik Argentínában és a világ más országai-ban élő fegyveres erők tisztjeinek leszármazottai voltak és akik beszélték a magyar nyelvet, hogy vegyenek részt a millenniumi ünnepségen, amelyet májusban rendeztek Magyarországon.

Teltek az évek, és 2005-ben egy baleset és orvosi műhiba miatt elvesztettem a bal lábam. Ez akadály volt, de nem fék, belső erőm épen él tovább.

Folytattam az életemet, bizonyos korlátozásokkal, de mindent megtettem, amit tudtam. Személyes és nagyon sajátos okok miatt 2010-ben elváltam.

Két évvel később, 2012-ben megismertem Trnaveczné Adrienne-t, első unokatestvérem Cristina Ill-en keresztül. 2013-ban Magyarországra utaztam, hogy találkozzak vele, és 2015-től már egy párt alkotunk vele. Adrienne magyar nemzetiségű, ebben az időben Budapesten élt és ezért kihívás volt a távkapcsolatot fenntartani. Ez egy kis nehézséget képezett az időeltolódás és a távolság miatt, de ennek ellenére soha nem éltük meg akadályként. Ettől kezdve minden évben Magyarországra utaztam, hogy ott töltsék egy kis időt, és ugyanezt tette ő is, amikor Argentínába jött.

Mi hermana y yo crecimos entre inmigrantes húngaros, cada uno con sus historias. Cuando cumplimos los 27 y 28 años, formamos dos familias. Por un lado mi hermana Liliana Edith, con Sergio Angellini, tuvieron un hijo Nicolás.

En mi caso fue con Ana Maria Yossen, tuvimos cuatro hijos: Carolina, Ignacio, Cecilia y Esteban, a los que se sumaron más adelante dos nietos, Mateo hijo de Carolina y Jazmín hija de Cecilia. Cada uno de ellos en algún momento de sus vidas participaron en diferentes eventos en el Centro Húngaro. Mi carrera como militar me limitaba a estar presente todos los fines de semana en el Centro Húngaro, pero aún así hacía tiempo para ayudar a la Comisión Directiva en organizar y preparar los diferentes eventos y fiestas.

En el año 2000, mientras me encontraba destinado en Buenos Aires, recibí una invitación muy especial de parte del Señor Ferenc Loran (Capitán Retirado del Ejército Húngaro) que portaba un pedido del Ministerio de Defensa de Hungría. Se invitaba a todos los hijos de inmigrantes húngaros radicados en Argentina y otros países del mundo, que sean oficiales de algunas de las Fuerzas Armadas del país a representar y que hablen el idioma húngaro, para participar de las festividades del milenio que iban a celebrarse en el mes de mayo en Hungría.

Los años fueron pasando y en el año 2005 por un accidente y debido a una mala praxis, perdí mi pierna izquierda. Esto fue un obstáculo, pero no un freno; mi fuerza interior seguía viva e intacta.

Seguí adelante con mi vida, con restricciones limitadas, pero haciendo todo lo que hacía. Por razones personales y muy particulares, en el año 2010 me divorcié.

Dos años más tarde, 2012, conocí a mi actual señora Adrienne Trnavec, a través de mi prima hermana Cristina Illés. Viajé a Hungría en el año 2013 a conocerla y formé con ella una nueva pareja en el año 2015. Ella es de nacionalidad húngara, vivía en Budapest, este fue un reto de formar una pareja a distancia. Fue un pequeño impedimento, en tiempo y en distancia, pero jamás fue un obstáculo para lograrlo, de allí en más todos los años viajaba a Hungría para estar un tiempo allá, mientras ella también hacía lo mismo viniendo a la Argentina.

Amikor Argentínában volt, a Córdoba Magyar Kör tagjává tettem. Itt sok különböző korú magyarral ismerkedhetett meg, meglátogathatta az ország többi részét, olyan helyeket, amiket mások nem is ismernek.

Pszichológus, asztrológus és sportújságírói hivatása miatt nem volt problémája az alkalmazkodással, szívesen látták, ő pedig befogadva érezte magát, velem együtt vett részt számos rendezvényen a Magyar Körben amíg Argentínában volt.

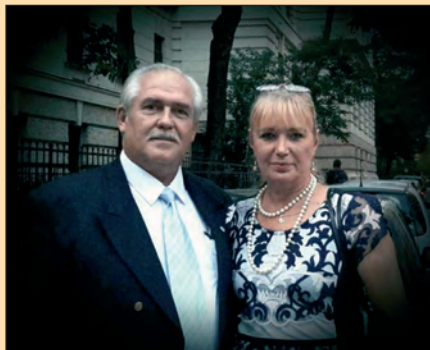
Ez a 2015-ös év nem végződött jól a család számára, októberben, amikor Patagóniában túráztunk, szomorú hírt kaptunk Liliana nővérem haláláról, aki addig a Kör elnöki tisztségét töltötte be.

Vállaltam az ideiglenes elnöki tisztséget, amíg meg nem rendezték az éves igazgatósági gyűlést az új vezetőség kijelölésére. Mindazonáltal mindannak, amit a haláláig elért a klubbal, folytonosságot biztosítottam, hogy elérjük a kitűzött célokat, tanfolyamokat, utakat és felpezsdítsük az aktivitást.

A társaságban a feleségem, Adrienne különleges részt vállalt Magyarországon, hiszen ő lett a Magyar Kör hangja a magyar hatóságok előtt, az összes Bethlen Gábor programban, a Rákoczi programban és főleg a Magyar Parlament elnökének, Kövér László úr titkárával folytatott beszélgetésben, aki vállalta, hogy koordinál egy találkozót a Magyar Kör elnökével és kis számú küldöttségével.

A dátumot 2017. szeptember 1-jére tűzték ki. Hálából viszonztuk a kedvességét azért, mert magyar zászlót küldtek a Magyar Körbe, amelyet az ünnepeken használtunk.

A társasági életben való részvétel a családommal mindig kellemes emlék marad. A magam részéről, bár elhagytam a Magyar Kört, továbbra is vezetek egy általam létrehozott Facebook csoportot, megosztva ott utazásaim történetét, fotókat és videókat Magyarországról, az ünnepekről, a színeiről és a hagyományokról. Így nyugodtabban szentelem magam a családomnak és önmagamnak a mai napig.

Estando ella en Argentina, la hice socia del Centro Húngaro de Córdoba. Aquí pudo conocer muchos húngaros de diferentes edades, conocer además parte de país, lugares donde otros tal vez nunca lo conocerán.

Debido a su profesión como Psicóloga, Astróloga y Periodista Deportivo, no tuvo problemas en adaptarse, fue bien recibida y se sintió integrada. Participó junto a mí en muchos eventos en el Centro Húngaro mientras ella estaba en la Argentina.

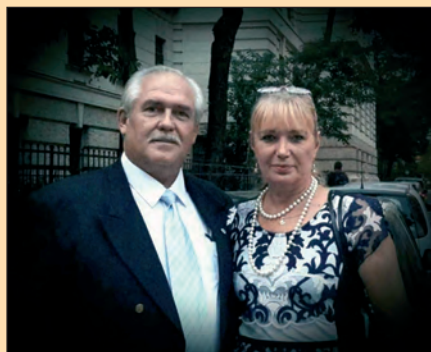
Este año 2015, no finalizó bien para la familia. En el mes de Octubre mientras estábamos de excursión por la Patagonia, recibimos la triste noticia del fallecimiento de mi hermana Liliana, que hasta ese momento había ejercido el cargo de Presidente del Centro.

Asumí el cargo de Presidente Interino, hasta tanto se realizara la Asamblea Anual para designar la nueva Comisión Directiva. Aun así, todo lo que ella había conseguido hasta su fallecimiento para club, le di la continuidad para llegar a las metas fijadas, cursos, viajes, incremento de la actividad social.

En lo social, mi esposa Adrienne tuvo una participación especial en Hungría, fue parte de la voz del Centro Húngaro ante las Autoridades Húngaras en todos los programas: Bethlen Gábor, Rákóczi program y especialmente fue la coordinadora con la secretaria del Presidente del Parlamento Hungaro Sr. Kövér László, para coordinar una reunión como Presidente del Centro Húngaro, junto a una pequeña comitiva.

La fecha fue fijada para el 1 de septiembre del 2017. Aquí, en agradecimiento, se le devolvió su gentileza de haber enviado una bandera húngara al Centro Húngaro que se utilizaría en las ceremonias.

Mi paso por esta vida social junto a mi familia, será siempre un grato recuerdo. Por mi lado, si bien me aparté del Centro Húngaro, seguí manteniendo informados a un grupo que formé, con muchos de los socios. El facebook dio lugar a eso, compartir mis viajes, con fotos y videos de Hungría, sus fiestas, sus colores y tradiciones. Así, más tranquilo, me dediqué a mi familia y a mi persona hasta el día de hoy.

Enevoldsen Besenyi Juli:
Különleges argentin–magyar Dobos torta recept:
a magyar desszert, ami az egész világot meghódította

Nekem és testvéreimnek, Paulának és Catalinának a „Dobos torta” a kedvenc tortánk. Mikor kislányok voltunk, anyukánk egy különlegesen egyszerű receptet készített, amit nagymamánktól tanult. Úgy készítették, mint a hagyományos „chocotortát”, de a „Chocolinas” keksz helyett a „Lincoln” kekszet használták. Tejben megmártották meg azt és úgy készítették a lapokat. Sok születésnapon és ünnepi alkalommal került az asztalra, mindig emlékeztetve mindet magyar gyökereinkre.

A krém nagyon egyszerű:

- 200gr vaj
- 300 gr porcukor
- 3 evőkanál kakaópor
- 200 gr dulce de leche (karamellkrém)

A vaját felverjük míg krémes nem lesz, utána hozzáadjuk a porcukrot, és a kakaóport. Utoljára adjuk hozzá a dulce de lechet.

De azért megosztom a dédnagymamám eredeti receptjét is. Ennek különlegessége, hogy a tésztáját 6 darab vékony piskótalap alkotja, amit – az eredeti recept szerint – kakaóvajjal krémmel töltenek meg. A dobos torta jellegzetességét a roppanós teteje adja, ami nehéz vállalkozásnak tűnhet, de néhány apró szabály betartásával játszani könnyedséggel készíthetjük el otthon.

A tésztában nincs sütőpor, a tojás felvert habja gondoskodik a tészta minimális mege-melkedéséről, úgyhogy óvatosan keverjük össze a sárgájával, hogy ne törjön meg. Hat darab lapra lesz szükségünk a torta összeállításánál, ezért az a legegyszerűbb, ha hat darab sütőpapíron körberajzoljuk a tortaformánkat, a masszát a rajzolt forma közepé-be öntjük és a spatula segítségével egyenletesen eligazgatjuk, majd készre sütjük a piskótalapokat.

Ahogy már említettem, az eredeti receptben kakaóvaj szerepel a töltelékben, így most jó minőségű csokoládét használunk helyette.

A roppanós tető titka

Az a legjobb, ha finom cukorból készítjük, ugyanis tisztább, világosabb karamellt kapunk végeredményül. Az olvasztás során néha vegyük le a tűzhelyről, úgy keverges-sük, hagyjuk, hogy saját melegétől olvadjon a cukor.

**Julieta Enevoldsen Besenyi:
Receta especial argentino-húngaro de torta Dobos:
el postre húngaro que conquistó el mundo entero**

Para mí y mis hermanas, Paula y Catalina, la torta Dobos es nuestra torta favorita. Cuando éramos niñas, nuestra mamá hacía una receta particularmente simple que aprendió de nuestra abuela. Se hacía como una chocotorta tradicional pero en lugar de galletas Chocolinas, se usaban galletas Lincoln. Lo sumergían en leche y así hacían las capas. Estuvo en la mesa en muchos cumpleaños y ocasiones festivas, recordándonos siempre nuestras raíces húngaras.

La crema es muy simple:

- 200gr de manteca
- 300 g de azúcar impalpable
- 3 cucharadas de cacao en polvo
- 200 gr de dulce de leche

Batimos la manteca hasta que esté cremosa, luego agregamos el azúcar impalpable y el cacao en polvo. Agregamos el dulce de leche al final.

Pero también les comparto la receta original de mi abuela. La particularidad de esto es que su masa se compone de 6 finas bases de bizcochuelo, que, según la receta original, se rellenan con crema de manteca de cacao. La torta Dobos se caracteriza por su parte superior crujiente, que puede parecer una tarea difícil, pero con unas pequeñas reglas pueden prepararlo con facilidad.

No hay levadura en la masa, la clara batida a punto nieve asegura una mínima subida de la masa, así que mezclala con cuidado con la yema para que no se baje. Necesitaremos seis bizcochuelos para armar la torta, por lo que la forma más sencilla es dibujar la forma en 6 pedazos de papel de hornear, verter la masa en el centro de la forma dibujada y guiarla uniformemente con una espátula, luego horneamos los bizcochuelos.

Como mencioné, la receta original incluía manteca de cacao en el relleno, así que ahora usamos chocolate de buena calidad.

El secreto del techo crocante

Lo mejor es prepararlo con azúcar fina, ya que obtenemos un caramelo más limpio y ligero. Durante el derretimiento, a veces lo retiramos del fuego, revolviendo, dejando que el azúcar se derrita por su propio calor.

Máthé Maru Sturniolo:**Egy nagyon ízletes és könnyen elkészíthető recept: madártej**

Nagymamám szokott tipikus magyar ételeket készíteni, mégpedig nagyban!!! 6 gyermeke született és a férje szeretett tipikus ételeket fogyasztani „otthonról”. Minden vasárnap meghívást kaptunk ebédre a nagyszülők házába: előétel, leves, majd főétkezés voltak az ebéd elengedhetetlen részei. Az ebéd után mindig volt egy deszert is, hogy kellemesebbé tegye az étkezést követő beszélgetést. Az egyik deszert, amely leginkább megmaradt emlékezetemben az a „madártej” volt... így mondtuk ki, amikor kicsik voltunk.

A recept a következő:

Összetevők:

- 6 tojás
- 1 liter tej
- cukor
- vanília

6 tojásfehérjét keményre verünk egy evőkanál cukorral. Ezután leveskanállal apránként helyezük a már felvert fehérjéket forró tejbe, és megfőzzük őket.

Ezután felforraljuk az 1 liter tejet és egy csepp vaníliát adunk hozzá. A 6 tojássárgáját felverjük 6 evőkanál cukorral és hozzáadjuk a tejhez. Addig forraljuk alacsony lángon, amíg besűrűsödik.

A recept befejezéseként tedd ezt a készítményt egy üveg edénybe a tetejére helyezve a habcsók „felhőket”.

Hidegen a legfinomabb!!!

Maru Sturniolo Máthé: Una receta muy sabrosa y fácil de preparar: Isla flotante

Mi Abuela estaba acostumbrada a preparar comida típica húngara y en grande!!! Tenía 6 hijos y un marido al que le gustaba comer comidas típicas de su patria. Todos los domingos estábamos invitados a comer a la casa de los Abuelos: entrada, sopa y luego la comida principal. Siempre había algún postre para disfrutar la sobremesa. Y uno de los postres que más me llamaba la atención era el 'madártei'... así lo pronunciábamos nosotros de chiquitos.

La receta es la siguiente:

Ingredientes:

- 6 huevos
- 1 litro de leche
- azúcar
- esencia de vainilla

Se baten 6 claras de huevo a punto nieve con una cucharada de azúcar. Luego, con una cuchara sopera se colocan de a poco las claras ya batidas en leche caliente y se cocinan.

Aparte se hierve 1 litro de leche, se le agrega un chorro de vainilla. Se baten 6 yemas de huevo con 6 cucharadas soperas de azúcar y se agregan a la leche. Hervirlo a fuego lento hasta que se espese.

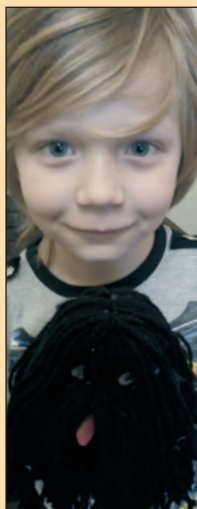
Para terminar con la receta, se coloca esta preparación en una fuente de vidrio y por arriba las "nubes" de merengue.

Y a disfrutarlo frío!!!

Mi történik a közösségben?

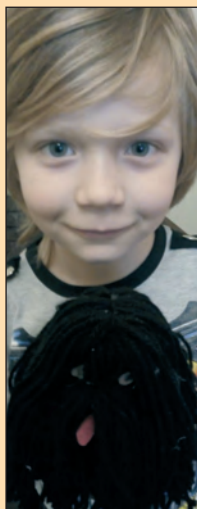
Szeptemberben ismét mozgalmas hónapot zártunk. Nagyon örülök, hogy már két párhuzamos csoportot van lehetőségem tanítani a magyar nyelv szépségeire. Bár sok kihívást tartogat felnőttként egy új nyelv tanulásába belekezdeni, én igazán büszke vagyok rátok, hiszen hét hónap alatt hatalmas fejlődést értetek el. A régebbi csoportom már mondatokat és egyszerűbb dialógusokat is alkot, szókincsük pedig rohamosan fejlődik. Az új csoportomban is hatalmas lelkesedést érzékelek, így bízom benne, hogy akkor sem hagyjátok majd abba a nyelv tanulását, mikor az én ösztöndíjas időszakom lejár. Javasolom nektek a telefonotokra is könnyen letölthető applikációkat, hiszen ezeket akkor is elő tudjátok venni, amikor épp egy buszra vártok, vagy várjátok hogy főjön a vacsora és akár napi 10-15 perc is csodákra képes.

A gyerekek továbbra is egyre több magyar szót, éneket, mondókát és játékot sajátítanak el Besenyi Zsuzsi szárnyai alatt. Legutóbb szintjüknek megfelelő verseket hallgattak és rajzoltak le, a kisebbek a nyári magyar gyümölcsről, a cseresznyéről alkottak, míg az idősebbeket egy kismalac ihletett meg. A szeptember a kézművesség hónapja volt a Magyar Körben és több kreatív alkotást is készítettek az általános és középiskolások a Zoom-on keresztül kapott instrukciónak köszönhetően. A hónap első felében Rode Salvatierra, Mora és Kinu anyukája tanította meg a magyaros színekben pompázó virágdísz elkészítését, majd pedig Lányi Mátyás segítségével készítettünk pulikutyát, annak mintájára, amit ő annak idején Magyarországi diákévei alatt tanult meg kivitelezni. A gyerekek lelkesen terveztek, nyírtak, ragasztottak és hamarosan már egy falka pulikutya jelent meg a Zoom kamerák előtt.

¿Qué pasa en la comunidad?

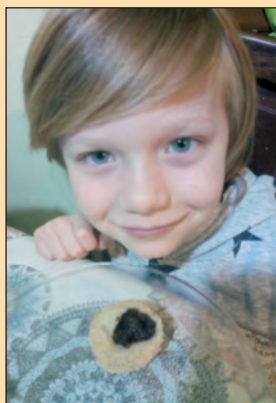
Cerramos otro mes lleno de eventos en septiembre. Estoy muy contenta de tener la oportunidad de enseñar a dos grupos paralelos sobre las bellezas del idioma húngaro. Si bien como adulto implica muchos desafíos comenzar a aprender un nuevo idioma, estoy realmente orgullosa de ustedes, ya que han logrado un progreso tremendo en siete meses. Mi grupo más antiguo ya está creando oraciones y diálogos simples, y su vocabulario está evolucionando rápidamente. También siento un gran entusiasmo en mi nuevo grupo, por lo que confío en que no dejarán de aprender el idioma incluso cuando termine mi período de becaria. Recomiendo aplicaciones en línea que son fáciles de descargar por sus teléfonos, ya que pueden verlas mientras esperan el autobús o aguardan a que se cocine la cena y solo 10-15 minutos ya pueden funcionar de maravilla.

Los niños continúan aprendiendo más y más palabras, canciones, rimas y juegos en húngaro bajo las alas de Susie Besenyi. Más recientemente, escucharon y dibujaron poemas correspondientes a su nivel. Los más jóvenes crearon sobre la fruta de verano de Hungría, la cereza, mientras que los mayores se inspiraron en un lechón. Septiembre fue el mes de la artesanía en el Centro Húngaro y los alumnos de primaria y secundaria realizaron varios trabajos creativos gracias a las instrucciones a través de Zoom. En la primera mitad del mes, Rode Salvatierra, la madre de Mora y Kinu, nos enseñó a hacer un adorno floral en colores húngaros, y luego, con la ayuda de Mátyás Lányi, hicimos un cachorro puli, siguiendo el modelo que él aprendió a hacer durante sus años de estudiante en Hungría. Los niños diseñaron, recortaron, pegaron con entusiasmo y pronto apareció una jauría de cachorros puli frente a las cámaras Zoom.

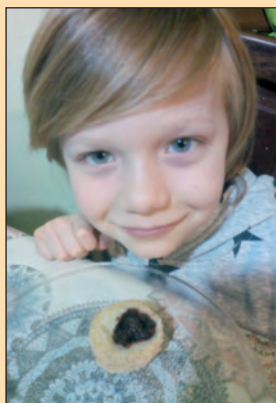

Szeptemberi főzőklubunk keretében szilvásgombócot készítettünk és az előkészületekbe a gyerekek is bekapcsolódtak. Meggyúrtuk a tésztát, megpörköltük a kenyérmorzsát és felszeleteltük a szilvát. Akinek nem sikerült szilvát beszereznie – hiszen igencsak a szezonon kívül vagyunk – az krumplinudlit készített, amit lekvárral vagy dulce de lechével ízesített. Az esti közös főzésre ismét rengetegen gyűltünk össze, bár ezen alkalommal csak egy-két bátor vállalkozó szellemű résztvevő főzött velem szimultán, a többiek leírták a receptet és figyelték, én hogy készítem el azt az ételt, ami a legtöbbünknek a nagymamáját juttatta eszébe.

Como parte de nuestro club de cocina en septiembre, hicimos Bolas de masa de ciruela y los niños también participaron en los preparativos. Amasamos la masa, fritamos el pan rallado y cortamos las ciruelas en rodajas. Cualquiera que no consiguiera ciruelas - ya que estamos bastante fuera de la época - hacía los ñoquis de papa, que lo condimentaba con mermelada o dulce de leche. Nos reunimos muchos por la noche, aunque esta vez solo uno o dos valientes y emprendedores participantes cocinaron simultáneamente conmigo, los demás escribieron la receta y me vieron preparar la comida, que a la mayoría de nosotras nos recordaba a nuestras abuelas.

Az elmúlt hónap során komolyabb hangvételű ismeretterjesztő előadásra is sor került: szeptember közepén Kőrösi Csoma Sándorról meséltem nektek, hiszen kevesen tudják, ki is volt ő és miért róla neveztek el az ösztöndíjunkt. Az előadás során megtudhattátok, hogy Kőrösi nyelvész volt, aki a magyarok eredetét kutatta és, hogy így még Tibetbe és Indiába is eljutott. Aki lemaradt róla, annak az előadás során készült felvételt a közösség YouTube felületén van lehetősége megtekinteni.

Köszönöm szépen a közösség fiataljainak az ötletet, hogy a magyar sportról szervezzünk beszélgetést. Az esemény már szervezés alatt áll és valószínűleg az előadás keretein belül még egy magyar múzeumba is lehetőségünk lesz ellátogatni. Figyeljétek továbbra is a közösségi média felületeinket a részletekért!

Számomra ebben a hónapban a legnagyobb élmény az volt, hogy végre lehetőségem adódott többetekkel találkozni. Ismét köszönöm szépen a sok kedves meghívást és a kiváló vendéglátást. Besenyi Zsuzsi mentoromhoz már mint családtag érkezem a vasárnapi ebédekre, de szeptemberben jártam a Walter családnál és Belec Marisánál, ahol édesapjával, Belec Eugénióval is volt lehetőségem megismerkedni. Egy szerdai napon Laura Nieto tartott nekem idegenvezetést Córdoba városában, majd együtt fagyiztunk a folyó mellett. Mégis, a hónap csúcspontja az a tavaszköszöntő ebéd volt, amin 11-en vettünk részt a közösségből. Furcsa arra gondolni, hogy a hét hónap alatt ez az egy lehetőségem volt veletek mint közösség találkozni, de éppen ezért, mindig különleges emlékként gondolok majd vissza erre a napra.

Durante el último mes, también hubo una presentación más seria: a mediados de septiembre les hablé de Sándor Kőrösi Csoma, ya que pocas personas saben quién era y por qué nuestra beca lleva su nombre. Durante la conferencia, aprendieron que Kőrösi era un lingüista que investigó los orígenes de los húngaros y que incluso llegó al Tíbet y a la India. Cualquiera que se lo perdió tendrá la oportunidad de ver la grabación de la presentación en la interfaz de YouTube de la comunidad.

Muchas gracias a los jóvenes de la comunidad por la idea de organizar una conversación sobre los deportes húngaros. El evento ya se está organizando y probablemente tendremos la oportunidad de visitar un museo húngaro en el marco de la actuación. ¡Estén atentos a nuestras interfaces de redes sociales para obtener más detalles!

Para mí, la experiencia más grande de este mes fue que finalmente tuve la oportunidad de conocer a más de ustedes. Gracias de nuevo por las amables invitaciones y la excelente hospitalidad. Visité a mi mentora Susie Besenyi ya como miembro de su familia para los almuerzos de los domingos; pero en septiembre también visité a la familia Walter y a Marisa Belec, donde también tuve la oportunidad de conocer a su padre, Eugenio Belec. Un miércoles, Laura Nieto me hizo una visita guiada por Córdoba y luego tomamos un helado juntas junto al río. Aún así, lo más destacado del mes fue el almuerzo de bienvenida de la primavera al que asistimos 11 integrantes de nuestra comunidad. Es extraño pensar que en los últimos siete meses tuve esta única oportunidad de conocerlos como comunidad, pero por eso siempre recordaré este día como un recuerdo especial.

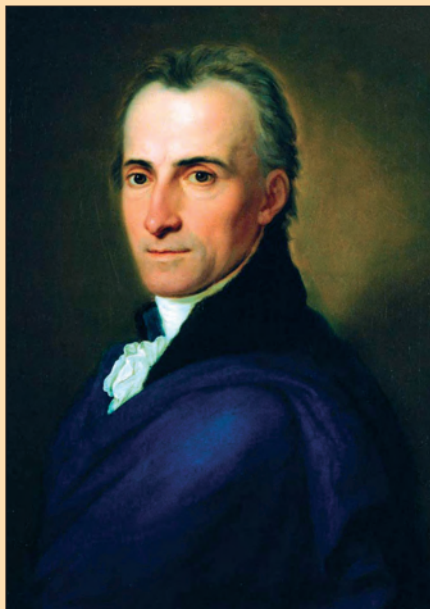

Amikor ezt a hírlapot olvassátok, én már valószínűleg útban leszek Magyarország felé, de november végéig még veletek vagyok, mint ösztöndíjas és ígérem, hogy vár még rá-tok egy sor izgalmas nyelvtóra, esemény és persze a hírlap zárószáma is!

Cuando lean esta revista, probablemente estaré ya de camino a Hungría, pero estaré con ustedes como becaria hasta finales de noviembre y les prometo que aún tendrán una serie de emocionantes clases de idiomas, eventos y, por supuesto, ¡el último número de la revista!

A magyar nyelvújítás: Tízezer magyar szavunk története

Kazinczy Ferenc

Amikor elkezdjük lebontani szavainkat elemeire, sok külföldi meglepődik, milyen költői a nyelvünk és mennyi rejtett apró jelentést fedezhetünk fel egy-egy szón belül. Azonban kevesen tudják, hogy ezek a lexémák nem feltétlenül a természetes nyelvfejlődés eredményei.

Majd' 150 éve ugyanis, hogy befejeződött a magyar nyelvújító mozgalom, amelynek során a nyelvünket mesterséges módon fejlesztették tovább, abba tudatosan beavatkozva és nagyszámú változtatást eszközölve rajta. Ennek a legfőképpen nyelvészek, írók és költők által irányított folyamatnak a célja az volt, hogy bővítsék a szókincset, helyettesítsék a nyelvünkben jelen levő idegen szavakat és nem utolsósorban, hogy egy egységes nyelvet alakítsanak ki.

A magyar művelődéstörténetben az 1790-1820 közötti időszakot nevezzük nyelvújításnak, annak ellenére, hogy a tényleges nyelvi beavatkozások majd' száz esztendő óta öleltek fel. A folyamatnak köszönhetően nagyjából tízezer új szó vert gyökeret a magyar nyelvben és illeszkedett be a nyelvi rendszerbe.

A magyar nyelv tudatos fejlesztésének ügyére a felvilágosodás eszméinek térnyerése irányította rá a figyelmet. A szellemi élet előfeltétele ugyanis, hogy az emberek anyanyelvükön tudjanak eszmét cserélni egymással, hogy anyanyelvükön olvashassák a napi híreket, folyóiratokat és tudományos műveket. Ez azonban nehezen volt kivitelezhető a 18. század végén a latin és II. József rendeletének következtében a német nyelv térnyerése miatt.

Csak 1792-ben vezették be a magyar nyelvet, mint kötelező tantárgyat a közép- és felsőoktatásban, viszont az egyetemi képzés nagyrészt latin és német nyelveken volt elérhető. Egészen 1844-ig nem a magyar volt az országgyűlés hivatalos nyelve sem, mivel hiányzott a nyelvből az a szókészlet, amire ahhoz lett volna szükség, hogy formális keretek között is megvitathassák a közügyeket.

La renovación del idioma húngaro: La historia de diez mil palabras húngaras

Ferenc Kazinczy

Cuando comenzamos a descomponer nuestras palabras en elementos, muchos extranjeros se sorprenden de lo poético que es nuestro lenguaje y de cuántos pequeños significados ocultos podemos descubrir dentro de una sola palabra. Sin embargo, pocos saben que estos lexemas no son necesariamente el resultado del desarrollo del lenguaje natural.

Han pasado casi 150 años desde que finalizó el movimiento de renovación del idioma húngaro, durante el cual nuestro idioma fue desarrollado en una manera artificial, interviniendo conscientemente en él y realizándole una gran cantidad de cambios. Este proceso,

liderado principalmente por lingüistas, escritores y poetas, tenía como objetivo ampliar el vocabulario, reemplazar las palabras extranjeras presentes en nuestro idioma y, por último, pero no menos importante, crear un lenguaje unificado.

En la historia de la cultura húngara, el movimiento que se denomina renovación lingüística es señalado del periodo 1790-1820, aunque las intervenciones lingüísticas reales abarcan casi cien años. Gracias al proceso, aprox. 10.000 palabras nuevas se arraigaron en el idioma húngaro y encajaron en el sistema lingüístico.

La cuestión del desarrollo consciente de la lengua húngara nos llamó la atención por la difusión de las ideas de la Ilustración. La condición previa para la vida espiritual es que las personas puedan intercambiar ideas en su lengua materna, que poden leer las noticias diarias, los diarios y los trabajos científicos en su lengua materna. Sin embargo, esto fue difícil de hacer a finales del siglo XVIII cuando el latín, así como -debido al decreto de José- también el alemán, conquistaron mas y mas espacio.

No fue hasta 1792 que se introdujo el idioma húngaro como asignatura obligatoria en la educación secundaria y superior y la educación universitaria estuvo disponible en gran medida solo en latín y alemán. Hasta 1844, el húngaro tampoco era el idioma oficial del parlamento, ya que el idioma carecía del vocabulario que habría sido necesario para discutir asuntos públicos dentro de un marco formal.

Aunque el progreso científico, cultural y social hace inevitable que las nuevas palabras y expresiones de un idioma determinado sean reemplazadas por las de otros idiomas, las palabras extranjeras han surgido como un fenómeno indeseable en Hungría, que

Bár a tudományos, kulturális és társadalmi haladás elkerülhetetlenné teszi, hogy egy adott nyelv új szavakat, kifejezéseket vegyen át más nyelvekből, a függetlenségre vágyó Magyarországon az idegen szavak nemkívánatosként jelentek meg. Ahogy Bessenyei György írta a Magyarság című röpiratában: „Minden nemzet a maga nyelvén lett tudós, de idegenen sohasem”. Így az irodalmi élet néhány kiváló alakja, köztük Kazinczy Ferenc magukra vállalták a feladatot, hogy megtisztítsák a nyelvet és használhatóvá tegyék azt a tudományos és közélet számára.

Milyen eszközökkel nyúltak a magyar nyelvhez? Először is megpróbálták nyelvjárási szavakat elterjeszteni a köznyelvben. Ezen folyamatnak köszönhetően kerültek a magyar nyelvbe a következő szavak: betyár, burgonya, hullám, idom, kamat, bútor. Ezen kívül közkedvelt stratégia volt a régi szavak felelevenítése is, melynek során a nyelv korábbi fejlődési szakaszaihoz nyúltak vissza, ősi szavak után kutatva. Ennek a folyamatnak köszönhetjük az aggastyán és fegyelem szavakat, illetve a Gyula, Béla, Zoltán és Géza személynéveket is. Ezen kívül olyan módon orvosolták az idegen szavak megjelenését, hogy átalakították azokat. A latin „balanea”-ból bálna lett, a francia „fauteuil”-ből pedig fotel.

Végül, de nem utolsó sorban a legnépszerűbb technika a szóképzés volt, melynek során a már létező szavakat új képzőkkel gazdagították, így hozva létre új lexémákat. Ilyen szóképzési folyamatnak köszönhetően kerültek be a nyelvbe az épít-kezik, tenger-ész, állít-mány, foly-ékony, szenved-ély szavaink. Ugyanezen módszert alkalmazva képeztek már létező szavakból szóösszetételeket, mint a búskomor, folyóirat, szemüveg szavak, vagy akár az egyik tag egy részét lecsippentve alkottak új összetételeket, mint a híg anyag összetételével létrejött higany, a levegő ég összetételével létrejött lég és a könnyű elméjű összetételével keletkező könnyelmű.

Azonban nem minden új szó élte túl az élő nyelv próbáját és sok újítás nem honosodott meg. Egyes szavak túl részletesen leíróak voltak, így túl hosszúra sikeredtek, mint a zsebkendő felváltására létrehozott orrfurolászi négyzetrongy vagy a WC helyett javasolt megkönnyebbülészeti körbeguggolda. A kenguru szó is jobban bevált, mint a fiahordó górugrány, úgy ahogy a zsiráf szót sem voltunk hajlandóak feladni a kreatív foltos nyakorján kedvéért.

Olyan szavakat is eredményezett a nyelvújítás, amelyek bár sikeresen bekerültek a köztudatba, de nem egészen abban az értelemben vagy formában, ahogy azt eredetileg tervezték. Ilyen szó például a csurrancsepp, ami eredetileg a mellékjövedelem szót jelentette volna, illetve a gyújtó fácska, amit a köznyelv idővel gyufává alakult.

Bár ma már közel sem vagyunk tisztában azzal, mely szavak kerültek a nyelvújítás során a nyelvbe, hálásak lehetünk Kazinczy Ferencnek és társainkat, akik az ellenzők nyomása ellenére is végigvitték a nyelvújítás folyamatát, hiszen ennek köszönhetően anyanyelvünk túlélte az idő és az idegen hatalmak által való elnyomás próbáját és ma már mint nemzeti kincs tekintünk különleges nyelvünkre.

en ese tiempo aspiraba a la independencia. Como György Bessenyei escribió en su folleto titulado *Hungaridad*: "Cada nación se ha convertido en un erudito en su propio idioma, pero nunca en uno extranjero". Así, algunas figuras destacadas de la vida literaria, entre ellas Ferenc Kazinczy, emprendieron la tarea de depurar el lenguaje y hacerlo utilizable para la vida científica y pública.

Pero, ¿por qué medios llegaron al idioma húngaro? Primero, intentaron difundir palabras dialectales en el lenguaje común. Gracias a este proceso, se agregaron las siguientes palabras al idioma húngaro: *betyár*, *burgonya*, *hullám*, *idom*, *kamat*, *bútor*. Además, era una estrategia popular revivir palabras antiguas, retrocediendo a etapas anteriores del desarrollo del lenguaje, buscando palabras antiguas. Gracias a este proceso, las palabras *aggastyán* y *fegyelem*, así como los nombres personales de Gyula, Béla, Zoltán y Géza. Además, la aparición de palabras extranjeras se remediaba transformándolas. El latín "balnea" se convirtió en *bálna* y el francés "fauteuil" se convirtió en *fotel*.

Por último, pero no menos importante, la técnica más popular fue la formación de palabras, en la que las palabras existentes se enriquecieron con nuevos sufijos, creando así nuevos lexemas. Gracias a este proceso de formación de palabras, nuestras palabras de construcción *épit-kezik*, *tenger-ész*, *állít-mány*, *foly-ékony*, *szenved-ély* han entrado en el lenguaje. Utilizando el mismo método, se formaron combinaciones de palabras a partir de palabras existentes, como el ejemplo de las palabras *búskomor*, *folyóirat*, *szemüveg* para ilustrarlo, o incluso una parte de uno de los miembros para formar nuevas composiciones, como *higany* de *híg anyag*, *lég* de *levegő ég* y *könnyelmű* de *könnyű elméjű*.

Sin embargo, no todas las palabras nuevas han sobrevivido a la prueba del lenguaje vivo y muchas innovaciones no han echado raíces. Algunas de las palabras eran demasiado detalladas, por lo que eran demasiado largas como el *orrfurolásati négyzetrongy* creado para reemplazar el pañuelo o el *megkönnyebbülészeti körbeguggolda* en lugar del baño. La palabra *canguro* también ha demostrado ser más exitosa que el *górugrány*, así como nos negamos a renunciar a la palabra *jirafa* por el creativo *foltos nyakorján*.

La renovación del lenguaje también dio como resultado palabras que, aunque se introdujeron con éxito en la conciencia pública, no tenían el sentido o la forma que se habían planeado originalmente. Ejemplos de tales palabras son la *csurrancsepp*, que originalmente significaría ingresos auxiliares, y la *gyújtó fécška*, que con el tiempo se ha convertido en *gyufa*.

Aunque no siempre somos conscientes de las palabras que llegaron al idioma durante la renovación del idioma, podemos estar agradecidos con Ferenc Kazinczy y sus colegas que llevaron a cabo este proceso de renovación del idioma incluso bajo la presión de los oponentes, ya que nuestro idioma sobrevivió a través del tiempo y los poderes extranjeros y ahora consideramos nuestro idioma especial como un tesoro nacional.

Mátyás király meg az igazmondó juhász (népmese)

Elment a burkus király Mátyás királyhoz. Mint pajtások köszöntötték egymást. Mondja a burkus király:

– Azt hallottam, hogy magának aranyszőrű báránya van!

– Igaz – mondja Mátyás –, van nekem a juhaim közt egy aranyszőrű báránynom, meg van egy olyan juhászom, hogy az még sosem hazudott.

Mondja a burkus király:

– Én megmutatom, hogy fog hazudni!

– De – mondja Mátyás király – nem hazudik ez, olyan nincs!

– De én megmutatom, hogy hazudik, mert én megcsalom, de úgy hogy muszáj hogy hazudjon.

– Fogadok akármibe, hogy nem hazudik – mondja Mátyás király. – Fele országomat odaadom.

– Én is odaadom fele országomat, ha nem hazudik – mondja a burkus király.

Jó, kezét fognak. Avval jó éjszakát mond a burkus király, és megy haza, a szállására. Ott felöltözött a burkus király közönséges parasztgúnyába, és indult ki rögtön a tanyára, a juhászokhoz. Köszönti a juhászt. Az visszaköszönti:

– Isten hozta, király uram!

– Honnét ismersz te engemet, hogy én király vagyok?

– Megismerem én a szaván, hogy maga király – mondja a juhász.

Azt mondja a burkus király:

– Adok én neked sok pénzt, ráadásul hat lovat meg hintót, csak add nekem az aranyszőrű bárányt.

– Jaj – mondja a juhász –, a viláért se adnám, mert felakasztana Mátyás király.

Még több pénzt ígért neki a burkus király. De nem, a juhász nem állt kötélnek.

Hazamegy nagy búsan a burkus király a szállására, és csak búsul és búsul. Ott volt a lánya is.

– Ne búsuljon – mondja az a lány –, mert elmegyek én ahhoz a juhászhoz egy csomó színarannyal: én majd megcsalom!

Vitt egy ládácska színaranyat a lány és egy üveg bort, jó mézesen, hogy a juhászt megcsalja. De azt mondja neki a juhász, hogy neki nem szűkös a pénz! Mátyás király meg felakasztja, ha megtudja, hogy hova lett az aranyszőrű bárány.

Addig-addig beszélt a lány, addig incselkedett, hogy végül megitták a bort is. De a lánynak kellett előbb inni belőle. Látni akarta a juhász, nem tett-e valami étőt beléje. Nem. A bortól olyan kedve kerekedett aztán a juhásznak, hogy utoljára azt mondja: odaadja a bárányt, ha a lány hozzámegy rögtön feleségül. Pénz néki nem kell, mert pénze van elég.

Sokat szabódott a leány, de végül mégis beleegyezett. Azt mondja aztán a lány a juhásznak:

El rey Matías y el pastor que siempre dijo la verdad (cuento popular)

El rey prusiano fue a visitar al rey Matías. Como amigos se saludaban. Dice el rey prusiano:

“¡Escuché que tienes un cordero de pelo dorado!”

“Es cierto”, dice Matías, “tengo un cordero de pelo dorado entre mis ovejas, y tengo un pastor que nunca ha mentido antes”.

Dice el rey prusiano:

“¡Te mostraré que va a mentir!”

“Pero”, dice el rey Matías, “¡no miente, no lo hace!”

“Pero te mostraré que mentirá, porque le haré trampa, seguramente va a mentir”.

“Apuesto a que no mentirá”, dice el rey Matías, „te daré la mitad de mi país si me equivoco”.

“Daré la mitad de mi país si no miente”, dice el rey prusiano.

Está bien, estrechan la mano. Con esto le da las buenas noches el rey prusiano y regresa a su casa. Allí, el rey de Prusia se vistió con ropa del campesino común y se dirigió inmediatamente a la granja. Saluda al pastor. Él contesta:

“¡Bienvenido majestad!”

“¿Cómo sabes que soy rey?”

“Sé por tu palabra que eres rey”, dice el pastor.

El rey prusiano dice:

“Te daré mucho dinero, más seis caballos y un carruaje, solo dame el cordero de pelo dorado”.

“Oh”, dice el pastor, “no lo daría por nada del mundo, porque el rey Matías me colgaría”.

El rey prusiano le prometió más dinero. Pero no, el pastor no cedió a la presión.

El rey de Prusia vuelve a casa con gran dolor, y solo se lamenta y se lamenta. Su hija también está allí.

“No te aflijas”, dice, “porque voy con ese pastor con mucho oro y lo engañaré.”

Fue con una caja de oro la niña y una botella de vino, melosa, para engañar al pastor. ¡Pero el pastor le dice que no le falta dinero! El rey Matías lo cuelga cuando se entere dónde se ha ido el cordero de pelo dorado.

Hablaron, hasta que finalmente también bebieron el vino. Pero la niña tuvo que beber primero. El pastor quería ver si le había puesto algo. No. Entonces el pastor quedó tan entusiasmado por el vino que dijo por último: le daría el cordero si la muchacha se casaba con él inmediatamente. No necesita dinero porque tiene suficiente dinero.

La niña vaciló mucho, pero al final estuvo de acuerdo. La niña luego le dice al pastor:

– Nyúzd meg a bárányt, a húst edd meg, mert nékem a húsa nem kell, csak a bőre! Megnyúzta a juhász. Hazavitte a lány nagy örömmel az apjának az aranyszőrű báránynak a bőrét. No, örvendezett az apja, hogy a lánya meg tudta csalni a juhászt. Eljött a reggel, búszult a juhász, hogy mit mondjon ő most Mátyás királynak, hogy ne tudja meg, hogy az aranyszőrű bárány elveszett. Indult a kastélyba, és útközben elpróbálta, hogyan is fog hazudni, ha a király elé kerül. Beszúrta botját egy egérlukba, a kalapját reátette a botra. Elhátrált aztán tőle, meg feléje ment, köszöntötte király uramnak. Mondta a király nevében saját magának:

– Mi újság a tanyán?

Mondta erre ő, a maga nevében:

– Ott biz nincs más, csak az, hogy az aranyszőrű bárány elveszett; a farkas megette!

Mikor kimondta, megjijedt.

– Hazudsz, mert akkor a többit is megette volna!

Avval kivette a botját, és ment tovább a király kastélya felé. Ismét talált egy egérlukát, ismét beletette a pálcáját, reá a kalapját, és köszöntötte király uramnak a botot.

– Mi hír a tanyán?

– Nincs egyéb, csak az aranyszőrű bárány bedöglött a kútba.

– Hazudsz – vélte hallani a király hangját –, mert a többi is bedöglött volna.

Ismét kivette a pálcáját, és ment tovább, a kastély felé. Harmadszor is talált egy egérlukát, belétette a pálcáját, reá a kalapját, és köszöntötte király uramnak a botot.

– Mi újság a tanyán?

– Ellopták az aranyszőrű bárányt.

– Hazudsz – mondta a király –, mert a többit is ellopták volna.

Kivette most is a kalapját meg a botját, és ment tovább, Mátyás király palotájába. A burkus király is ott ült az asztalnál a lányával. Bemegy a juhász, és köszönti a két királyt és a lányt is. A bőrt már odavitte volt Mátyás királynak a burkus király, és most várták mind, hogy hazudik-e a juhász. Mert ha hazudott volna, Mátyás király a fogadással elvesztette volna a fele királyságát.

– Mi újság a tanyán? – kérdi Mátyás király.

– Nincs semmi egyéb, mint hogy az aranyszőrű bárányt egy szép fekete báránnyal elcseréltem.

Nagy volt Mátyás király öröme.

– Hát hozd bé a bárányt! – mondja a juhásznak.

De azt mondja a juhász:

– Ott ül középhelyt, a két király közt.

– Éljen! – mondta Mátyás király a juhásznak. – Nem hazudtál! Ezért néked adom a burkus királynak a fél országát, amit tőle elnyertem.

– No – mondja a burkus király –, én is odaadom a lányom, úgyis megszerették egymást.

És így lett a juhászból burkus király.

"Cuerea el cordero, come la carne, porque no necesito la carne, solo la piel".

El pastor lo hizo. La niña llevó con alegría a casa de su padre la piel del cordero de pelo dorado. Su padre se regocijó de que su hija pudiera engañar al pastor.

Llegó la mañana, el pastor se entristeció al ver lo que ahora le diría al rey Matías para que no supiera que el cordero de pelo dorado se había perdido. Se dirigió al castillo y en el camino intentó cómo mentiría si se ponía frente al rey. Insertó su bastón en un agujero de ratón, puso su sombrero en el bastón. Luego se apartó de él y fue hacia él, saludó al rey. Se dijo a sí mismo en nombre del rey:

– ¿Qué pasa en la granja?

Dijo esto en su propio nombre:

"No hay nada más que el cordero de pelo dorado está perdido"; ¡el lobo se lo comió!"

Cuando lo dijo, se asustó.

"¡Estás mintiendo, porque entonces se habría comido el resto!"

Entonces sacó su bastón y se dirigió al castillo del rey. Volvió a encontrar una madri-guera, volvió a meter la varita, le puso el sombrero y saludó al rey con el bastón.

– ¿Qué pasa en la granja?

"No hay nada más que el cordero de pelo dorado está muerto en un pozo".

"Estás mintiendo", pensó al oír la voz del rey, "porque los demás también habrían muerto". Sacó su varita de nuevo y caminó hacia el castillo. Encontró un agujero de ratón por tercera vez, metió su varita en él, su sombrero encima y saludó al rey con el palo.

– ¿Qué pasa en la granja?

– El cordero de pelo dorado fue robado.

"Estás mintiendo", dijo el rey, "porque los otros habrían sido robados".

Sacó su sombrero y su bastón y se dirigió al palacio del rey Matías. El rey prusiano también estaba sentado a la mesa con su hija. El pastor entra y saluda a los dos reyes y también a la niña. Ya le había llevado la piel. El rey Matías estaba con el rey de Prusia, y ahora todos estaban esperando para ver si el pastor mentía. Porque si mintiera el rey Matías perdería la mitad de su reino por la apuesta.

– ¿Qué pasa en la granja? pregunta el rey Matías.

"No hay nada más que reemplacé el cordero de pelo dorado por un hermoso cordero negro".

La alegría del rey Matías fue grande.

– ¡Bueno, trae el cordero! le dice al pastor.

Pero el pastor dice:

"Está sentada allí en el medio, entre los dos reyes".

– ¡Larga vida! El rey Matías le dijo al pastor. - ¡No mentiste! Por tanto, te daré la mitad del reino del rey de Prusia, que le he ganado a él.

"Bueno", dice el rey de los prusianos, "también le daré a mi hija, de todos modos ya se enamoraron".

Y así, el pastor se convirtió en rey prusiano.

Erdélyi József: Reggel

Egy szép reggelre gondolok,
és mosolygok és meghalok.
Kéklett az ég, süttött a nap;
mentem sötét fenyők alatt.
Kezemet fogta jó apám;
sárgarigó füttyölt a fán.
Sárga rigó, huncut rigó,
azt füttyölte, hogy élni jó;
hogy élni jó, hogy élni szép,
ha fogják az ember kezét.

Jó lenni nagynak, kicsinek,
mindennek és mindenkinek,
sárgarigónak legkivált,
nagy kertben élni nyáron át,
fenyőre szállni rangosan,
füttyölni szépen, hangosan,
hirdetni vígan szerteszét,
hogy élni jó, hogy élni szép,
hogy élni jó, hogy élni szép,
ha fogják az ember kezét.

Egy szép reggelre gondolok,
és mosolygok és meghalok.
Kék lesz az ég, ragyog a nap;
megyek magas fenyők alatt;
kezemet fogja holt apám,
s megszólal egy rigó a fán.
Azt mondja majd az a rigó,
hogy élni szép, hogy élni jó,
de halni szebb, de halni jobb,
s én mosolygok és meghalok.

József Erdélyi: Amanecer (traducido por Szabolcs Szekeres)

Pienso en un amanecer bello
y me sonrío y me muero.
Azuleaba el cielo, brillaba el sol,
caminaba bajo oscuros pinos.
Me llevaba de la mano mi querido padre
y cantaba un ruiseñor en los árboles.
Ruisseñor amarillo, ave traviesa,
cantaba que la vida es buena.
Que la vida es buena, que la vida es bella,
si tenemos quien de la mano nos tenga.

Es bueno ser grande o pequeño,
cualquiera o cualquier objeto,
pero ser amarillo ruiseñor en especial,
siempre vivir en un gran jardín estival,
altanero posarse en las ramas
y con plena voz ponerse a cantar,
pregonando por doquier con alegría
que la vida es buena, que la vida es bella.
Que la vida es buena, que la vida es bella,
si tenemos quien de la mano nos tenga.

Pienso en un amanecer bello
y me sonrío y me muero.
Azuleará el cielo, brillará el sol,
caminaré bajo oscuros pinos.
Me llevará de la mano mi difunto padre
y cantará un ruiseñor en los árboles.
Y ese ruiseñor dirá
que la vida es buena, que la vida es bella.
Pero la muerte es más bella, la muerte es mejor,
y me sonrío y me muero.

Hol járunk?

Van kedvetek játszani? Mutatok nektek egy képet és egy információt egy magyar városról és nektek három opció közül ki kell választanotok, hol vagyunk éppen.

1. Mivel a Rába, Rábca és a Mosoni-Duna találkozásánál fekszik, gyakran a Vizek Városának is nevezik, de barokk stílusban újraépített belvárosával még az 'Europa Nostra' műemlékvédelmi díjat is elnyerte.

A) Sopron B) Győr C) Szombathely

2. A Dunakanyarban található kultúrájáról és művészeitéről híres település ad otthont a Skanzen szabadtéri néprajzi múzeum, ahol nemsokára egy chaco-i magyar házat is kiállítanak majd.

A) Esztergom B) Vác C) Szentendre

3. A rómaiak Sopianae néven alapítottak itt várost a II. század elején és ókeresztény temetői építményegyüttese 2000 óta élvezzi az UNESCO világörökség címét.

A) Pécs B) Kőszeg C) Mosonmagyaróvár

4. Magyarország egyik legjelentősebb ipari központja, ahol a hagyományos nehézipari és élelmiszeripari ágazatok mellett fontos szerepet töltenek be a modern elektronikai, járműipari és vegyipari cégek is.

A) Sárospatak B) Nyíregyháza C) Miskolc

¿Donde estamos?

¿Tienen ganas de jugar? Les mostraré una foto y una información sobre una ciudad húngara y ustedes tienen que elegir entre tres opciones el lugar donde estamos.

1. También se le llama la Ciudad de las Aguas y con su centro de la ciudad reconstruido en estilo barroco, incluso ha ganado el Premio de Protección del Monumento 'Europa Nostra'.

A) Sopron B) Győr C) Szombathely

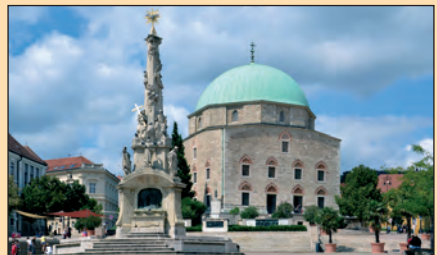
2. Famoso por su cultura y arte en la Curva del Danubio, este asentamiento alberga el museo etnográfico al aire libre, Skanzen donde pronto se exhibirá una casa húngara proveniente de Chaco.

A) Esztergom B) Vác C) Szentendre

3. Los romanos fundaron una ciudad aquí llamada Sopianae en los principios del siglo II y su cementerio paleocristiano fue declarado Patrimonio de la Humanidad por la UNESCO en 2000.

A) Pécs B) Kőszeg C) Mosonmagyaróvár

4. Es uno de los centros industriales más importantes de Hungría, donde, además de la industria pesada tradicional y la industria alimentaria, también juegan un papel importante las empresas modernas de electrónica, automotriz y química.

A) Sáropatak B) Nyíregyháza C) Miskolc

5. Magyarország második legnépesebb települése, ahol minden augusztus 20-án megtekinthetjük a Virágkarnevált.

A) Debrecen B) Békéscsaba C) Szolnok

6. A Tisza és a Maros találkozásánál található település a Dél-Alföld fontos városa, amely Trianon után otthont adott a Kolozsvári Egyetemnek.

A) Baja B) Kecskemét C) Szeged

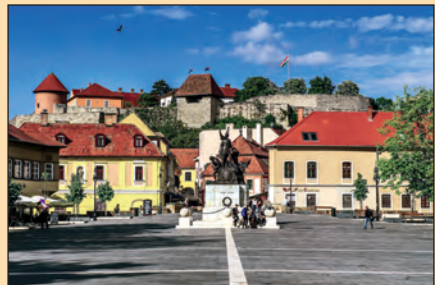
7. Az egyik leggazdagabb múltú magyar városunk: a középkori Magyar Királyság egyik fővárosa, de királyi székhely és koronázóváros szerepét is betöltötte.

A) Visegrád B) Székesfehérvár C) Pápa

8. Gárdonyi Gézának köszönhetően a törökök elleni küzdelemről vált híressé, de sokan a környék kiváló borainak megízlelése végett látogatják.

A) Gyöngyös B) Eger C) Jászberény

1B, 2C, 3A, 4C, 5A, 6C, 7B, 8B

5. Es el segundo asentamiento más poblado de Hungría, donde podemos ver el Carnaval de las Flores cada 20 de agosto.

A) Debrecen B) Békéscsaba C) Szolnok

6. El asentamiento en la confluencia de Tisza y Maros es una ciudad importante en la Gran Llanura del Sur que dió lugar a la Universidad de Kolozsvár después de Trianon.

A) Baja B) Kecskemét C) Szeged

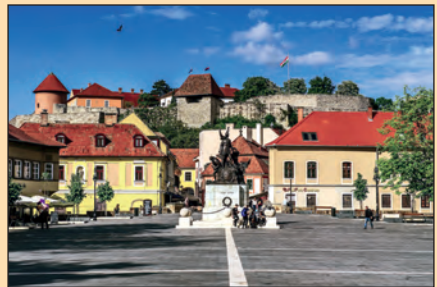
7. Es una de nuestras ciudades húngaras con la historia más rica: fue una de las capitales del reino medieval húngaro, pero también sirvió como sede real y ciudad de coronación.

A) Visegrád B) Székesfehérvár C) Pápa

8. Gracias a Géza Gárdonyi, se hizo famoso por la lucha contra los turcos, pero muchos lo visitan para degustar los excelentes vinos de la zona.

A) Gyöngyös B) Eger C) Jászberény

1B, 2C, 3A, 4C, 5A, 6C, 7B, 8B

Magyar szócickek / Chistes húngaros

Most itt az ideje, hogy kicsit kikapcsolódjunk a sok olvasás után. Olyan vicceket gyűjtöttem nektek egy csokorba, amelyek nyelvünkkel játszanak egy kicsit és a hasonló hangzású vagy többjelentésű szavakra alapozva hoznak létre kettős jelentést. Remélem, könnyen megértitek majd őket és jól szórakoztok majd olvasásuk közben.

Ahora es el momento de relajarse un poco después de haber leído mucho. He reunido un montón de chistes para ustedes que juegan un poco con nuestro idioma y crean un doble sentido basado en palabras que suenan similares o tienen múltiples significados. Espero que los entiendan fácilmente y que se diviertan leyéndolos.

- Hogy mondják más szóval, hogy festékkatalógus?
- Mázlista!
- Milyen szobák vannak a pók lakásában?
- Csupa hálószoba.
- Mit csinál az asztronauta, ha szomjas?
- Űrkutat ás.
- Minek jött el az ideje, amikor a falióra tizenháromat üt?
- A javításnak.
- Kik laknak az üveg alján?
- Buborék.
- Hogy hívják a háromdimenziós szekeret?
- Térfogat.
- Mit kapsz ha egy kör alakú területre építész kastélyt?
- Körtelekvárt.
- Mi a különbség a véletlen és az üvegtál között?
- A véletlen lehet fatális.
- Hogy emel ki egy bagoly?
- Alá húz!
- Hogyan lehet felismerni a kezdő tűzoltót?
- Elég könnyen.
- Miért jó fokhagymát enni a körhintázás előtt?
- Mert az jót tesz a keringésnek!
- Melyik a legsárgább madár?
- A citromhéja.
- Mert csinálnak a várvédők, ha unatkoznak?
- Elfoglalják magukat.
- Mi van a kisbárány fürdőszobájában?
- Barikád.
- Mi lebeg egy tömegsír felett?
- Csapatszellem.
- Hogy hívják a fáradt zselét?
- Üldögél.

Építsünk szavakat! / ¡Construyamos palabras!

dő	nye	lán	gó
rosz-	mény	veg	pes-
te-	lap	kó	szem-
ké-	ken-	pil-	plüss-
lan-	mac-	resz-	sü-
cse-	ü-	o-	nyak-

Útmutató a Córdobai Magyar Hírlapra történő regisztrációhoz

1. Írjátok be ezt a linket a böngészőbe (Google, Internet Explorer, Firefox):
<http://tinyletter.com/CordobaiMagyarHirlap>
2. Ennek kell megjelennie:

The image shows a subscription form for 'Revista Húngara de Córdoba'. The title is 'Revista Húngara de Córdoba' in a large, serif font. Below it, it says 'by CordobaiMagyarHirlap'. The text in Spanish reads: 'Para recibir la Revista Húngara de Córdoba en tu bandeja de entrada, por favor ingresa el correo electrónico y haga clic en 'SUBSCRIBE! Después de esto, recibirás un correo electrónico de TinyLetter y deberás hacer clic en el enlace de confirmación. Muchas gracias!'. There is an input field for an email address with the placeholder 'email@example.com'. Below the input field is a dark grey button with the word 'SUBSCRIBE' in white capital letters. At the bottom, there is a blue link for 'TinyLetter's Privacy Policy'.

3. Írjátok be az e-mail címeteket és kattintsatok a „SUBSCRIBE” gombra.
4. Most a következő üzenet jelenik meg. Kattintsatok az 'I am not a robot' melletti négyzetre, majd pedig a 'CONFIRM' gombra.

The image shows a reCAPTCHA confirmation screen. At the top, it says: 'We need to confirm you are a human. Check the box in the reCAPTCHA below and click the 'confirm' button.' Below this text is a reCAPTCHA box containing a checkbox with the text 'I'm not a robot' and the reCAPTCHA logo. To the right of the checkbox is a small link for 'reCAPTCHA Privacy - Terms'. Below the reCAPTCHA box is a red button with the word 'CONFIRM' in white capital letters.

Guía para registrarse para la Revista Húngara de Córdoba

1. Ingresan esta enlace en su browser (Google, Internet Explorer, Firefox):
<http://tinyletter.com/CordobaiMagyarHirlap>
2. Debe aparecer esto:

Revista Húngara de Córdoba

by CordobaiMagyarHirlap

Para recibir la Revista Húngara de Córdoba en tu bandeja de entrada, por favor ingresa el correo electrónico y haga clic en 'SUBSCRIBE!' Después de esto, recibirás un correo electrónico de TinyLetter y deberás hacer clic en el enlace de confirmación. Muchas gracias!

SUBSCRIBE

[TinyLetter's Privacy Policy](#)

3. Ingresan su correo electronico y hacen clic en 'SUBSCRIBE'.
4. Ahora aparece la mensaje siguiente. Por favor, hacen clic a lado de 'I am not a robot' y hacen clic en 'CONFIRM'.

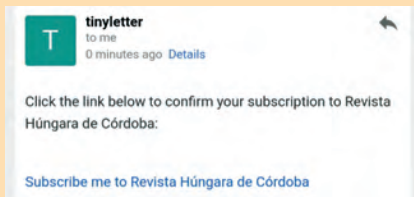
We need to confirm you are a human. Check the box in the reCAPTCHA below and click the 'confirm' button.

 I'm not a robot reCAPTCHA
Privacy - Terms

5. Ezt az üzenetet fogjátok kapni:

6. Most keressétek meg az emailt, ami a beérkező leveleitek közé érkezett!
7. Lehet, hogy az e-mail a 'junk' könyvtárban található, ha nem találjátok, ellenőrizétek ott is!
8. Kattintsatok az emailben található kék sorra 'Subscribe me to Revista Húngara de Córdoba'!

9. Ha mindent helyesen csináltatok, ide kell jutnotok:

10. Ha nem érkeztek meg ide, az azt jelenti, hogy még nem fejezték be a folyamatot, és nem kaptam meg az e-mail címeteket, így a magazin nem érkezik majd meg hozzátok a következő hónapban.

* * *

Írjatok nekünk és kövessetek minket!

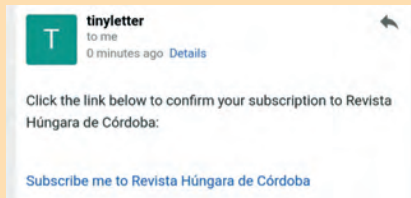
cordobaimagyarkor@gmail.com

Facebook: Centro Húngaro de Córdoba

5. Van recibir esta mensaje:

- 6. Ahora, tienen que buscar la email que llego en su bandeja de entrada.
- 7. Existe la posibilidad de que el correo electrónico esté en su 'correo no deseado', ¡por favour controlen ahí!
- 8. Hacen clic en la linea azul 'Subscribe me to Revista Húngara de Córdoba':

9. Si hicieron todo bien, deben llegar aqui:

10. Si no llegan aqui, significa que no han completado el proceso y que yo no habré recibido su email y así la revista no les llegará el proximo mes.

* * *

Escríbannos y sígannos!

cordobaimagyarkor@gmail.com

Facebook: Centro Húngaro de Córdoba